

የእግዚአብሔር ሰው መሆን እንዴት

እንደሚቻል

1ኛ ጢሞቴዎስ 4

ለመጋቢህ የሥራ ዝርዝር የምትጽፍ ቢሆን ኖር፥ ጽሑፉ የሚያካትተው ምን ይሆን? እርሱ ከሚጽፈው ዝርዝር ጋር እንዴት ሊወዳደር ይችላል ይሆን? አንድ መጋቢ በየጊዜው ይሰብካል፤ የጋብቻ ሥነ ሥርዓቶችንና ሌሎች ክርስቲያናዊ አገልግሎቶችን ያከናውናል፤ የታመሙትን ይጠይቃል፤ እንዲሁም የተጨነቁትን ያማከራል። ነገር ግን የእርሱ አገልግሎት ምንድን ነው? እንዲሁም ከእግዚአብሔር የተሰጠውን አገልግሎት በሚገባ ለመፈጸም ምን ዓይነት ሰው መሆን ይገባዋል?

ጳውሎስ በዚህ የደብዳቤው ክፍል ውስጥ የአገልጋዩን ባሕርይና ሥራ አትኩሮት ሰጥቶበታል። አገልጋይ በተላካ ሁኔታ እግዚአብሔርን እንዲያገለግል ሊኖሩት የሚገባ ሦስት ዓይነተኛ ባሕርዮችን ዘርዘሯል።

1. ቃሉን የሚሰብክ መልካም አገልጋይ (1ኛ ጢሞ. 4: 1-6)

ጳውሎስ የኤፌሶንን ሽማግሌዎች የሐሰት አስተማሪዎች ወደ ቤተ ክርስቲያን እንደሚገቡ አስጠንቅቆአቸው ነበረ (ሐዋ. 20: 28-31)፤ እነሆ አሁን ደርሰዋል። ስለ እነዚህ የሐሰት አስተማሪዎች መንፈስ ቅዱስ በዝርዝር ተናግሮ ነበረ። ትንቢቱም በጳውሎስ ዘመን መፈጸም ጀምሮ ነበር። በእርግጥ በኛም ጊዜ ተፈጽሟል። የሐሰት አስተማሪዎችን ጳውሎስ በዚህ አንቀጽ ውስጥ ባወጣው መግለጫ መሠረት ልናውቃቸው እንችላለን።

ሀ. በሰይጣን ኃይል የሚሠሩ ናቸው (1ኛ ጢሞ. 4: 1)፡- በመጋቢነት መልእክቶች ውስጥ አጋንንት የተጠቀሱበት ብቸኛ ቦታ ይህ ነው። ክርስቶስን በሚመለከት «እግዚአብሔርን የመምሰል ምስጢር» እንዳለ ሁሉ (1ኛ ጢሞ. 3: 16)፥ እንዲሁም ሰይጣንንና ሥራውን የከበበ «የዓመፅ ምስጢር» አለ (2ኛ ተሰሎ. 2: 7)። ሰይጣን ኮራጅ ነው (2ኛ ቆሮ. 11: 13-15)፤ የራሱ የሆኑ አገልጋዮችና ትምህርቶች አሉት፤ በዚህም ዓይነት የእግዚአብሔርን ሰዎች ለማሳትና ከመንገድ ለማስወጣት ይፈልጋል (2ኛ ቆሮ. 11: 3)። የማንኛውም

ሃይማኖታዊ ትምህርት የመጀመሪያ መመዘኛ ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ የሚናገረው ትምህርት ነው (1ኛ ዮሐ. 4: 1-6)።

በቤተ ክርስቲያን ውስጥ የታወቁና የተመሰከረላቸውን ክርስቲያኖች ሰይጣን የራሱን ሥራ ለመፈጸም ሲጠቀምባቸው መመልከት ለአንዳንድ ሰዎች አስደንጋጭ ነው፤ ነገር ግን አንድ ጊዜ ሰይጣን ዲፕሮስን ኢየሱስን በተሳሳተ መንገድ ለመምራት እንዲሞክር ተጠቅሞበት ነበረ (ማቴ. 16: 21-33)፤ እንዲሁም ሐናንያንና ሰጲራን በኢየሩሳሌም የነበረችውን ቤተ ክርስቲያን ለማታለል ተጠቅሞባቸው ነበረ (የሐዋ. 5)። ጳውሎስ የሐሰት አስተማሪዎች ከቤተ ክርስቲያን ውስጥ እንደሚነሱ አስጠንቅቆ ነበረ (የሐዋ. 20: 30)።

ለ. ሰዎችን ያስታሉ (1ኛ ጢሞ. 4: 1)፡- ግባቸው ሰዎች ከእምነት እንዲለዩ ማግባባት ነው። ይህ «ክህደት» የሚባል ቃል ሲሆን፡ ትርጉሙም «በፈቃደኝነት ከክርስትና እምነት እውነታ መራቅ ነው»። እነዚህ የሐሰት አስተማሪዎች ቤተ ክርስቲያንን ለመገንባት ወይም ሰዎች ከክርስቶስ ኢየሱስ ጋራ ጥልቅ በሆነ ሁኔታ እንዲገናኙ ለማድረግ አይሞክሩም። በዚህ ፈንታ የሚከተሉዋቸው ደቀ መዛሙርት ለማግኘትና በቡድናቸው ውስጥ ተጨምረው ፕሮግራሞቻቸውን እንዲያስፋፉ ይፈልጋሉ። ይህ በእውነተኛ ቤተ ክርስቲያንና የሃይማኖት መልክ በያዘ የሐሰት ትምህርት መካከል የሚገኝ አንዱ ልዩነት ነው፡- እውነተኛዬቱ ቤተ ክርስቲያን ሰዎችን ለኢየሱስ ክርስቶስ ለመማረክና በመንፈሳዊ ሕይወታቸው ለማግኘት ትፈልጋለች። በተቃራኒው የሐሰት አስተማሪዎች የሌላ ሃይማኖት አባላትን በማፍለስና በመስረቅ፡ የሐሰት ትምህርቱ መሪዎች አገልጋዮች (እንዲያውም ባሪያዎች) ያደርጓቸዋል። ሆኖም ክህደቶች ሁሉ የሚመጡት ከሐሰት አስተማሪዎች ብቻ አይደለም። አንዳንዶች የሐሰት ትምህርት የሚያስተምሩትና ሰዎችን ወደ ጥፋት የሚመሩት በቤተ ክርስቲያን ውስጥ በሚገኘው መድረክ ላይ ቆመው ነው።

ሐ. ግብዞች ናቸው (1ኛ ጢሞ. 4: 2)፡- «ከፍሬያቸው ታውቋቸዋለችሁ» (ማቴ. 7: 15-20)። እነዚህ የሐሰት አስተማሪዎች አንድ ነገር ይሰብካሉ፤ ሌላ ነገር ይለማመዳሉ። ለደቀ መዛሙርቶቻቸው የሚያደርጉዋቸውን ነገሮች ይነግሩዋቸዋል፤ እነርሱ ግን አያደርጉትም። ሰይጣን «በግብዝነት ሐሰትን በሚናገሩ ውሸተኞች» (1ኛ ጢሞ. 4: 2) ይሠራል። የእግዚአብሔር እውነተኛ አገልጋይ ሁለቱ ምልክቶች ታማኝነቱና ግብረ-ገባዊ ምስጉንነቱ

ናቸው። የሰበከውን የሚኖር ነው። ይህ ማለት እርሱ ያለ ኃጢአት የሚኖር ፍጹም ነው ማለት ሳይሆን፤ ነገር ግን በእውነት የእግዚአብሔርን ቃል ለመታዘዝ ይፈልጋል ማለት ነው። እርሱ መልካም ሕሊና እንዲኖረው ይሞክራል (1:5፤ 19 እና 3:9 ተመልከት)።

«ደንዝዘው» የሚለው ቃል «መተኮስ» ማለት ነው። የአንድ ሰው ሥጋ በጋለ ብረት «ተተኮሶ» ጠንካራና ስሜት-አልባ እንደሚሆን ሁሉ፤ እንዲሁ የሰው ሕሊናም ሊደነዘዝ ይችላል። በኑሮአችን የምንክደውን ነገር (ሰዎች ቢያውቁትም ባያውቁትም) በአፋችን ብቻ በተናገርን ቁጥር ሕሊናችንን ትንሽ በትንሽ እያደነዘዝን እንሄዳለን። ኢየሱስ የእግዚአብሔርን ፈቃድ በዕለት ኑሮአችን ማድረግ እንጂ፤ ሃይማኖታዊ ንግግር ወይም ተአምራትን መሥራት እንኳ ሰውን ለመንግስት ሰማይ ብቁ እንደማያደርገው በግልጽ ተናግሯል (ማቴ. 7:21-29)።

ከሃዲ የሆነ ሰው በሚያሰራጩው ትምህርት ብቻ ሳይሆን፤ በግብረገባዊ ሕይወቱም ቢሆን የተሳሳተ ነው። የሚከተለው ትምህርት ከመለወጡ በፊት፤ የግል ሕይወቱ የተበላሸ ይሆናል። እንዲያውም ትምህርቱን የለወጠው የኃጢአት ኑሮውን ለመቀጠልና ሕሊናውን ለማረጋጋት ሳይሆን አይቀርም። ማመንና ባመነበት መኖር ሁልጊዜ አብረው የሚሄዱ ነገሮች ናቸው።

መ. የእግዚአብሔርን ቃል ይክዳሉ (1ኛ ጢሞ. 4:3-5)፡- በኤፌሶን የሚገኙ የሐሰት አስተማሪዎች የአይሁድን ሕጋዊነት ከምሥራቃውያን የምንኩስና ሃይማኖታዊ ባህል ጋር ያዋህዱ ነበር። ስለዚህ የሐሰት ትምህርት፤ ጳውሎስ ለቆላስይስ በጻፈው ደብዳቤው ላይ ሲናገር እንመለከታለን (በተለይ 2:8-23)። አንዱ ነገር ሳያገቡ መኖር አግብቶ ከመኖር የተሻለ መንፈሳዊነት አለው ብለው የሚያስተምሩት ነበረ። ይህም ከመጽሐፍ ቅዱስ ጋር ተቃራኒ ነው። የእግዚአብሔር የራሱ ቃል እንዲህ ይላል፡- «ሰው ብቻውን ይሆን ዘንድ መልካም አይደለም» (ዘፍ. 2:18)። ሁሉም ሰው እንደማያገባ ቢያመለክትም (19:10-12) ኢየሱስ የጋብቻን አግባብነት በመደገፍ የራሱን ማኅተም አሳርፎበታል (ማቴ. 19:1-9)። ጳውሎስም በዚህ ጉዳይ ላይ እያንዳንዱ ሰው የእግዚአብሔርን ፈቃድ መከተል እንዳለበት በማስተማር፤ ስለ ጋብቻ መጽሐፍ ቅዱሳዊውን መሠረት አጠናክሯል (1ኛ ቆሮ. 7:1-24)።

በእግዚአብሔር የጋብቻ መሠረት ውስጥ ጣልቃ ከሚገባ ከማንኛውም ሃይማኖታዊ ትምህርት መጠንቀቅ አለብን። በእግዚአብሔር ፍጥረትም ውስጥ ጣልቃ ከሚገባ ትምህርት መጠንቀቅ አለብን። የኤፌሶንን ቤተ ክርስቲያን ሊመርዙ የነበሩት የሐሰት አስተማሪዎች አንዳንድ ምግቦች ርኩስ ስለሆኑ ከተመገባችኋቸው መንፈሳዊ አይደላችሁም ብለው ያስተምሩ ነበረ። እግዚአብሔር የፈጠረውን ፍጥረት ሁሉ «መልካም» ነው የማለቱ እውነታ (ዘፍጥረት 1:10÷12÷18÷21÷25) እነዚህን ሰዎች አላስደሰታቸውም ነበር። የአመጋገብ ሥርዓት የመቆጣጠር ሥልጣናቸው በለወጧቸው ሰዎች ላይ ኃይል ሰጣቸው።

«የሚያምኑና እውነትን የተረዱ» ሰዎች በሕግ-አጥባቂዎቹ የአድርግና አታድርግ ዝርዝሮች አይማረኩም። ጌታ ኢየሱስ ምግቦች ሁሉ ንጹሐን እንደሆኑ ተናግሯል (ማርቆስ 7:14-23)። ይህንን ትምህርት እንደገና ለጴጥሮስ ከማስተማሩም በላይ (ሐዋ. 10)፥ በጳውሎስ በኩል እንደገና አረጋግጧል (1ኛ ቆሮ. 10:23-33)። አንድ ሰው በጤንነቱ ምክንያት (ለምሳሌ ለሰውነቱ ባለመስማማቱ አንዳንድ ምግቦችን ላይመገብ ይችላል)፥ ነገር ግን መንፈሳዊ ሕይወትን ላለማርከስ ተብሎ የሚተው የምግብ ዓይነት አይኖርም። ይሁንና ለመብልና ለመጠጥ ያለንን ነጻነት ደካማ ክርስቲያኖችን ለማጥፋት መጠቀም የለብንም (ሮሜ 14:13-23)። የምንበላው ምግብ በምንጸልይበትና ምስጋና በምናቀርብበት ጊዜ የተቀደሰ (የተለየ፥ ለእግዚአብሔር የተሰጠ) ነው፤ ስለዚህ የእግዚአብሔር ቃልና ጸሎት የተለመደውን ምግብ እንኳን ወደ መንፈሳዊ አገልግሎት ይለውጡታል። ይህም ለእግዚአብሔር ክብር እንዲውል ነው (1ኛ ቆሮ. 10:31)።

አገልጋይ በሕይወቱ በእግዚአብሔር ቃልና በጸሎት ላይ ማተኮር አለበት (1ኛ ጢሞ. 4:5)። ቤተ ክርስቲያን መጋቢዎችዋን በቤት ውስጥ ሥራዎች ስታዋክባቸውና ለእግዚአብሔር ቃልና ለጸሎት ጊዜ ሲያጡ መመልከት አሳዛኝ ነው (የሐዋ. 6:1-7)። ጳውሎስ ወጣቱን ጢሞቴዎስ፥ ቅዱሳት መጻሕፍትን የማጥናት፥ የማስተማርና የመስበክ እንዲሁም ጊዜውን በጸሎት የማሳለፍ ትልቅ ኃላፊነት እንዳለበት አሳስቦታል። እንደ «መልካም አገልጋይ የእምነት ቃል የሚመገብ» መሆን አለበት (1ኛ ጢሞ. 4:6)። ጢሞቴዎስ ይህን እየተስፋፋና እያደገ የመጣውን የክህደት ትምህርት በተመለከተ የተወሰኑ ኃላፊነቶች ነበሩት፡-

ሠ. ለቤተ ክርስቲያን እውነትን አስተምር (1ኛ ጢሞ. 4:6)፡- የእግዚአብሔር ሕዝብ ስለ ሐሰተኛ ትምህርትና ሃይማኖታዊ ኑፋቄ ማስጠንቀቂያ ያስፈልጋቸዋል። አንድ አገልጋይ «የእግዚአብሔርን ምክር ሁሉ» (የሐዋ. 20:27) የማስተማር ግዴታ ስላለበት፤ በሐሰት ትምህርቶች ላይ ጊዜውን ማጥፋት የለበትም። ያም ሆኖ ግን በፍጹም ቸል ሊላቸው አይገባም። አንድ መጋቢ ሕዝቡ የሚያምኑትንና ወዴት እንደሚሄዱ እንዲያውቁ መልካም የሆነ ትምህርት ማስተማር አለበት። እንዲሁም ሕዝቡ እንዳይታለሉና ወደ ጥፋት እንዳይሄዱ ሐሰተኛ ትምህርትን ማጋለጥ አለበት።

ረ. ራሱን በእግዚአብሔር ቃል መመገብ አለበት (1ኛ ጢሞ. 4:6)፡- እርግጥ ነው ሁሉም ክርስቲያን ከእግዚአብሔር ቃል በየዕለቱ መመገብ አለበት (ማቴ. 4:4፤ 1ኛ ጴጥ. 2:2፤ ኤር. 15:16)፤ ነገር ግን መጋቢው በእግዚአብሔር ቃል ማደጉ በተለየ ሁኔታ አስፈላጊ ነው። በጌታ ሊያድግና ቤተ ክርስቲያንን ሊመራ የሚችለው፤ በየዕለቱ መልካሙን ትምህርት በማጥናትና ቃሉን በማሰላሰል ነው።

«መልካሙ አገልጋይ» በየዕለቱ ለራሱ የሚመገበውን ቃል ይሰብካል፤ ነገር ግን ቃሉን መሰበክ ብቻ በቂ አይደለም፤ በተግባርም ሊለማመደው ይገባል።

2. በቃሉ የሚኖር እግዚአብሔርን የሚመስል አገልጋይ (1ኛ ጢሞ. 4:7-12)

ጳውሎስ በዚህ የደብዳቤው ክፍል ሩጫን በምሳሌነት ወደ መጠቀም ይተላለፋል። ልክ የግሪክ ወይም የሮማ ሯጭ የተወሰኑ ነገሮችን እምቢ ማለት፤ ትክክለኛውን ምግብ መመገብና ትክክለኛ ልምምዶችን ማድረግ እንዳለበት፤ እንዲሁ ክርስቲያንም መንፈሳዊ ልምምድ ማድረግ አለበት። አንድ ክርስቲያን አንድ ሯጭ ለጩታው የሚያውለውን ያህል ጋይልና ሥነ-ሥርዓትን ለመንፈሳዊ ሕይወቱ ከተጠቀመ፤ ለራሱ ፈጣን ዕድገት ከማሳየቱም በላይ፤ ለጌታም ብዙ ሥራዎችን ይፈጽማል። ጳውሎስ በዚህ ክፍል ውስጥ ሦስት የሕይወት ደረጃዎችን አብራርቷል፡-

ሀ. መጥፎው ደረጃ - «ለዚህ ዓለም ከሚመችና ከአሮጊቶች ተረት ራቅ» (1ኛ ጢሞ. 4:7)፡- በእርግጥ እነዚህ የመናፍቃኑ የሐሰት ትምህርቶችና ልማዶች ናቸው። እነዚህ ትምህርቶች በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ምንም መሠረት የላቸውም። እንዲያውም የእግዚአብሔርን ቃል ይቃረናሉ። መጽሐፍ ቅዱስን በትጋት

የሚያጠኑ ሰዎች ሳይሆኑ፤ ሞቾች ሰዎች የሚነጋገሩባቸው ዓይነት ትምህርቶች ናቸው። እነዚህ ነገሮች በስም የተጠቀሱትን የሐሰት ትምህርቶች እንደሚጨምሩ ጥርጥር የለውም (4:2-3)። ጳውሎስ ቲቶንም እንዲሁ ስለ «አይሁድ ተረቶች» አስጠንቅቆታል (ቲቶ 1:14)። ጳውሎስ ስለእነዚሁ «ተረቶች» በሁለተኛ መልእክቱ ጢሞቴዎስን አስጠንቅቆታል (2ኛ ጢሞ. 4:4)።

አንድ አማኝ አዲስ ትምህርቶችን እንደገና ማግኘት አይችልም። ጳውሎስ ጢሞቴዎስን «በተከተለው መልካም ትምህርት ቃል» (4:6) በእውነተኛነት ጸንቶ እንዲኖር ያስጠነቅቀዋል። «ወደ ተረትና መጨረሻ ወደሌለው ወደ ትውልዶች ቆጠራ» እንዳይመለስ ያስጠነቅቀዋል (1:4)። መጋቢው ጠላት ምን እንደሚያስተምር ማወቅ ቢኖርበትም፤ ዳሩ ግን በትምህርቱ መወሰድ የለበትም። አንድ ቀማሚ መርዞችን ሊይዝና ሊያጠና ቢችልም፤ ወደ አካሉ እንዲገቡ አይፈቅድላቸውም።

ለ. ጊዜያዊው ደረጃ «የሰውነት እንቅስቃሴ» (1ኛ ጢሞ. 4:7-8)፡- በድጋሚ ይህም የሯጭ መግለጫ ነው። በትክክል ለሰውነታችን እንክብካቤ ማድረግ አለብን፤ እንቅስቃሴ የዚህ እንክብካቤ አካል ነው። ሰውነታችን ለክብሩ ሊውል የሚገባ የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ነው (1ኛ ቆሮ. 6:19-20)፤ እንዲሁም ለእርሱ አገልግሎት የሚውል የእርሱ መሣሪያ ነው (ሮሜ 12:1-2)፤ ነገር ግን የሰውነት እንቅስቃሴ የሚጠቅመው ለዚህ ሕይወት ብቻ ነው። እግዚአብሔርን የመምሰል ልምምድ ግን ለአሁኑም ለዘላለማዊውም መንግሥት የሚተርፍ ነው። ጳውሎስ ጢሞቴዎስን ከሁለቱ መካከል አንዱን እንዲመርጥ አልጠየቀውም፤ እግዚአብሔር ሁለቱንም እንድንለማመድ የሚጠብቅብን ይመስለኛል። ጤነኛ ሰውነት የእግዚአብሔር መጠቀሚያ ሊሆን ይችላል። ነገር ግን በቅድስና ላይ ማተኮር አለብን።

ሐ. ዘላለማዊው ደረጃ «እግዚአብሔርን መምሰል» (1ኛ ጢሞ. 4:7-8)፡- ፊሊፕስ ብሩክስ የተባሉ ሰው እንዲህ አሉ፡- «የሕይወት ታላቁ ዓላማ የባሕርይ በእውነት መቀረፅ ነው»። ምንም እንኳ አንድ ሰው ሁለቱንም ሊያገኝ ቢችልም፤ እግዚአብሔርን የመምሰል ባሕርይ ከድል መታሰቢያ ዋንጫዎች ወይም የውድድር ነጥቦችን ከመመዝገብ የበለጠ ጠቀሜታ ያለው ነው። ጳውሎስ ጢሞቴዎስን አንድ ሯጭ ለስፖርቱ የሚያደርገውን ጥረት ያህል እግዚአብሔርን

ለመምሰል ራሱን እንዲሰጥ ይጠይቀዋል። የምንናረውና የምንደክመው ለዘላለሙ መንግሥት ነው።

ጳውሎስ ለቆሮንቶስ ሰዎች በጻፈው ደብዳቤ ውስጥ፤ እግዚአብሔርን እየመሰሉ ለመኖር በሚያስፈልጉ ሥርዓቶች ላይ በማተኮር፤ ሁለት ተመሳሳይ የሩጫ መግለጫዎችን ተጠቅሟል (1ኛ ቆሮ. 9: 24-27)። አንድ ሯጭ ሰውነቱን መቆጣጠርና ሕግጋቱን መታዘዝ እንዳለበት ሁሉ፤ ክርስቲያንም ሰውነቱን ባሪያው እንጂ ጌታው ማድረግ የለበትም። በሞቃቱ የበጋ ፀሐይ የሁለተኛ ደረጃ ተማሪዎች የእግር ኳስና የእጅ ኳስ ተጫዋቾች የሰውነት ማጠንከሪያ ሲሠሩ በማይበት ጊዜ እኔም ላከናውናቸው የሚገቡኝ መንፈሳዊ ልምምዶች እንዳሉ አስታውሳለሁ (ዕብ. 5: 14)። ጸሎት፣ ጥምና፣ ራስን መመርመር፣ ኅብረት፣ አገልግሎት፣ መስዋዕት፣ ለሌሎች ፈቃድ መገዛት፣ ምስክርነት - እነዚህ ሁሉ በመንፈስ ቅዱስ ኃይል የበለጠ እግዚአብሔርን እንድመስል ሊረዱኝ ይችላሉ።

መንፈሳዊ ልምምድ ቀላል አይደለም፤ «መድከምና መሰደብ» (1ኛ ጢሞ. 4: 10) አለብን። በአዲሱ ትርጉም «የምንታገለውና በሥራ የምንደክመው ለዚሁ ነው» ይላል። «መታገል» የሚለው ቃል ስለ ሩጫ የተጠቀሰ ነው። ይህም አንድ ሯጭ ሲታገልና ለማሸነፍ የሚያስችለውን ጥረት ሁሉ ሲያደርግ የሚያሳየን ነው። ተሸሎ ለመገኘት የሚፈልግ ክርስቲያን በእውነት በእግዚአብሔር ጸጋና ለእግዚአብሔር ክብር ይህንን ማድረግ አለበት።

ነገር ግን ራሳችንን እግዚአብሔርን እየመሰሉ መኖርን ማለማመድ ጥቅሙ ለራሳችን ብቻ ሳይሆን፤ ለሌሎችም ጭምር ነው (4: 11-12)። ለሌሎች መልካም ምሳሌዎች እንድንሆን ስለሚያስችለን፤ ሌሎችን እናበረታታለን። ጳውሎስ እኔና እናንተ ምሳሌ ልንሆንባቸው የሚገቡንን በርካታ የሕይወት አቅጣጫዎችን ዘርዝሯል።

«በቃል» (4: 12) የሚለው የሚያሳየን ንግግራችን ሁልጊዜ በቅንነትና በፍቅር መሆን እንዳለበት ነው። «እውነትን በፍቅር እንናገር» (ኤፌ. 4: 15)።

«በኑሮ» ይህ ቃል የሚያሳስበን ኑሮአችን በእግዚአብሔር ቃል ቁጥጥር ሥር መሆን እንዳለበት ነው። ጳውሎስ ለቲቶ እንደገለጸለት ዓይነት ግብዞች ሰዎች መሆን የለብንም (ቲቶ 1: 16)፡- «እግዚአብሔርን እናውቃለን ይላሉ፤ በሥራቸው ግን ይከዱታል»።

«በፍቅር» - የሚያመለክተን ሕይወታችን ስለሚነሳበት ጉዳይ ነው። እግዚአብሔርን ሰዎች እንዲያዩን ብለን አንታዘዝም (ማቴ. 6: 1-2)፤ ነገር ግን እግዚአብሔርንና የእግዚአብሔርን ሰዎች ስለምንወድ ነው።

«በእምነት» የሚለው በእግዚአብሔር እንደምንታመንና ለእርሱ ታማኞች እንደሆንን ያመለክታል። እምነትና ፍቅር ብዙ ጊዜ ጎን ለጎን ይሄዳሉ (1ኛ ጢሞ. 1: 14፤ 2: 15፤ 6: 11፤ 2ኛ ጢሞ. 1: 13፤ 2: 22)። እምነት ሁልጊዜ ወደ ታማኝነት ይመራል።

«በንጽሕና» በዚህ የከፋ ዓለም ውስጥ ስንኖር ሳለ፤ በንጽሕና መመላለስ አስፈላጊ ነው። ኤፌሶን ልቅ የግብረ ሥጋ ርኩሰት የሚካሄድባት ስፍራ ስለነበረች፤ ወጣቱ ጢሞቴዎስ ከፈተና ጋራ ፊት ለፊት ተፋጦ ነበረ። በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ከሚገኙ ሴቶች ጋራ ንጹሕ የሆነ ግንኙነት ሊኖረውና (1ኛ ጢሞ. 5: 2) አእምሮውን፤ ልቡን ሥጋውን በንጽሕና መጠበቅ ነበረበት።

ነገር ግን እግዚአብሔርን እየመሰሉ መኖር የሚረዳው እኛንና ሌሎች አማኞችን ብቻ አይደለም፤ በጠፉት ላይም ተጽዕኖ አለው። ጳውሎስ መጋቢ ጢሞቴዎስን ኢየሱስ ክርስቶስ አዳኝ እንደሆነ (4: 10) እና የምስራቹን ቃል ለጠፉት ማካፈል የአማኞች ኃላፊነት እንደሆነ አሳስቦታል። በመቀጠልም እንዲህ ሲል ጽፏል፡- «እኛ ክርስቲያኖች ተስፋችንን በሕያው እግዚአብሔር ላይ አድርገናል፤ ነገር ግን የጠፉት ተስፋ የላቸውም። ደግሞም ሕያው እግዚአብሔርን አያውቁም። አብዛኛዎቹ የሚያውቁዋቸው ነገሮች በሙሉ በፍጹም ሊያድኗቸው የማይችሉት ሙት ጣዖቶች ናቸው»

«የሁሉም ሰው አዳኝ» የሚለው ቃል የሚያመለክተው ሁሉም ሰው አይድንም ለማለት ነው፤ ወይም እግዚአብሔር ለማዳን ከፈለገ እነርሱ ፈቃደኛ ባይሆኑም እንኳ በሕይወታቸው የደንክነት ሥራ መፈጸሙ አይቀርም ለማለት አይደለም። ምክንያቱም ጳውሎስ ይኸንን የተናገረው «በተለይ ላመኑት ሰዎች ነው» ሲል ተናግሮዋል። የአንድን ሰው ነፍስ የሚያድነው እምነት ነው (ኤፌ. 2: 8-10)። እግዚአብሔር «ሰዎች ሁሉ እንዲድኑ ስለሚወድ» (1ኛ ጢሞ. 2: 4) እንዲሁም ክርስቶስ «ራሱን ቤዛ አድርጎ ለሁሉም ሰው ስለ ሰጠ» (2: 6)፤ ማንኛውም የጠፋ ኃጢአተኛ በክርስቶስ ሊታመንና ሊድን ይችላል። ክርስቶስ «የሁሉ ሰው አዳኝ» ነው፤ ስለዚህ ማንም ተስፋ ሊቆርጥ አይገባውም።

«ይህ አባባል የታምነና ሰው ሁሉ ሊቀበለው የሚገባ» (4:9) ስለሆነ፤ ጢሞቴዎስ የእግዚአብሔርን ቃል ለመለማመድና በቤተ ክርስቲያንም ሕይወት ውስጥ በተግባር ለማዋል መፍራት የለበትም። እነዚህ የታመኑ አባባሎች ለመጀመሪያዋ ቤተ ክርስቲያን የእውነት ማጠቃለያ አበጅተዋል። (1:15፤ 3:1፤ 2ኛ ጢሞ. 2:11፤ ቲቶ 3:8 ተመልከት)። ጢሞቴዎስ ወጣት የመሆኑ እውነታ (በዚያን ጊዜ ወጣት የሚለው ቃል እስከ 40 ዓመት ለሚደርስ ሰው ያገለግል ነበር) ቃሉን ከመለማመድ ሊያግደው አይገባም። በእርግጥ እነዚህን ነገሮች «ማዘዝ» ነበረበት፤ ይህ ደግሞ ወታደራዊ «ግዳጅ»ን የሚያመለክት ቃል ነው (1ኛ ጢሞ. 1:3)። አጥቢያ ቤተ ክርስቲያን በእግዚአብሔር መንፈሳዊ ሠራዊት ውስጥ እንደ አንድ ክፍለ ጦር ነች፤ መሪዎችዋም በሥልጣንና በጽኑ እምነት የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ለሕዝቡ ማስተላለፍ አለባቸው።

3. በቃሉ የሚያድግ አገልጋይ (1ኛ ጢሞ. 4:13-16)

በዚህ ክፍል ውስጥ ያለው ዋና አሳብ «ማደግህ በነገር ሁሉ እንዲገለጥ» (4:15) የሚለው ነው። መሻሻል (ማደግ) የሚለው ቃል የግሪክ ወታደራዊ ቃል ሲሆን፤ ትርጉሙም «ቀድሞ ወደፊት መግፋት» ማለት ነው። በመሆኑም ከጦሩ ቀድመው በመሄድ፤ መሰናክሎችን የሚያስወግዱትንና ሌሎች እንዲከተሉዋቸው አመቺ ሁኔታ የሚፈጥሩትን ወታደሮች ያመለክታል። እግዚአብሔርን እንደሚመስል መጋቢ፤ ጢሞቴዎስ በመንፈሳዊ ሕይወቱ ማደግ ነበረበት። ስለዚህም በዚህ ጊዜ ቤተ ክርስቲያኑ በሙሉ የእርሱን ዕድገት በመመልከት ሊመስሉት ይችላሉ ነበር።

ማንም መጋቢ እርሱ ራሱ ወዳልደረሰበት ስፍራ ሕዝቡን ሊመራ አይችልም። የሕይወትና የአገልግሎት መሠረታዊ መመሪያ «ይህን ያለኝን እስጥሃልሁ» የሚለው ነው (ሐዋ. 3:6)። የማያድገው መጋቢ (የቤተ ክርስቲያን አባል) እንደ እውነቱ ከሆነ ወደ ጓላ እየተመለሰ ነው፤ ምክንያቱም በክርስትና ሕይወት በአንድ ቦታ ረገፉ መቆም አይቻልም። በኑሮው፤ በትምህርቱ፤ እናም በምሪቱ አገልጋዩ የመንፈሳዊ ዕድገቱን ማስረጃ ማሳየት አለበት። ነገር ግን ለመንፈሳዊ ዕድገት እገዛ የሚያደርጉ ነገሮች ምንድናቸው?

ሀ. ለእግዚአብሔር ቃል ትኩረት መስጠት (1ኛ ጢሞ. 4:13)፡-

«ትኩረት ስጥ» ማለት «ራስህን ስጥ፤ ተመሰጥ» ማለት ነው። ቃሉን ማገልገል ጢሞቴዎስ ሌሎችን ነገሮች ከፈጸመ በኋላ የሚያደርገው

አልነበረም፤ ዳሩ ግን እርሱ ከሚያደርጋቸው ነገሮች ሁሉ ዋነኛው መሆን ነበረበት። ማንበብ ማለት በአጥቢያ ቤተ ክርስቲያን ጉባኤ ሕዝብ በተሰበሰበበት ስፍራ ቅዱሳት መጻሕፍትን ማንበብ ነው። የአይሁድ ሕዝብ ሁልጊዜ የሕግና የነቢያትን መጻሕፍት በምኩራቦቻቸው የማንበብ ልማድ ነበራቸው፤ ይህም ልምምድ ወደ ክርስቲያን አብያተ ክርስቲያናት ተላለፈ። ኢየሱስ በናዝሬት ቅዱሳት መጻሕፍትን በምኩራብ እንብቦ ነበር (ሉቃስ 4: 16-20)፤ እንዲሁም ጳውሎስ ምኩራቦችን በሚጎበኝበት ጊዜ ባመዛኙ የቅዱሳት መጻሕፍት ትምህርቶችን ያነብ ነበር (ዮሐዋ. 13: 15)።

ከቦታ ቦታ እየተዘዋወርሁ ሳገለግል ብዙ አብያተ ክርስቲያናት ሕዝብ በተሰበሰበበት ስፍራ የእግዚአብሔርን ቃል ማንበብ መተዋቸውን ተመልክቼ አዝኛለሁ። «ለልዩ ሙዚቃ» እና መጨረሻ ለሌላቸው ማስታወቂያዎች ጊዜ ሲኖራቸው ነገር ግን መጽሐፍ ቅዱስን ለማንበብ ጊዜ የላቸውም። መጋቢው ከመስበኩ በፊት አንድ ክፍል ያነብ ይሆናል፥ ነገር ግን ያ የተለየ ነገር ነው። እያንዳንዱ የአጥቢያ ቤተ ክርስቲያን መጽሐፍ ቅዱስን ሕዝብ በሚሳተፍባቸው ፕሮግራሞች የማንበቢያ ጊዜ ማዘጋጀት አለበት። የእግዚአብሔርን ቃል በጉባኤ እንድናነብ በመጽሐፍ ቅዱስ የታዘዘ ነው። (ቃሉን ሕዝብ በተሰበሰበበት የሚያነቡት ሰዎች ደጋግሞ ለማንበብ በግል መዘጋጀት እንዳለባቸው ማሳሰብ ሳያስፈልገኝ አይቀርም። ማንም ሰው ሳይዘጋጅ መጽሐፍ ቅዱስን እንዲያነብ መጠየቅ የለበትም። እኛ ልንሰጥ ከምንችለው ነገሮች እጅግ የተሻለውን ለመጽሐፍ ቅዱስ ልናበረክት ይገባል)

«ለመምከር» (1ኛ ጢሞ. 4: 13) ይህ የሚያሳስበን የእግዚአብሔርን ቃል ከሰዎች ህይወት ጋር ማዛመድን ነው። መጋቢው ቃሉን ማንበብ፥ ማስረዳትና ከሕይወቱ ጋር ማዛመድ ነበረበት። «ማስተማር» የሚለው ቃል በመጋቢነት መልእክቶች ውስጥ ከፍተኛ ትኩረት ተሰጥቶታል። በእነዚህ አሥራ ሦስት ምዕራፎች ውስጥ ቢያንስ በሃያ ሁለት ቦታዎች «ማስተማር» ወይም «ትምህርት» የሚለው ቃል ተጠቅሷል።

«ለማስተማር መብቃት» ለአንድ አገልጋይ ከሚያስፈልጉ መሥፈርቶች አንዱ ነው። (1ኛ ጢሞ. 3: 2)፤ እንዲሁም «ለማስተማር መብቃት ለመማር መዘጋጀትን ያመለክታል» የሚለው እውነተኛ አባባል ነው። የሚያድግ አገልጋይ ወይም አንድ የቤተ ክርስቲያን አባል የቃሉ ተማሪ መሆን አለበት። ሌሎችን ከማስተማሩ በፊት፥ ራሱን ማስተማር

አለበት (ሮሜ 2:21)። የእርሱ መንፈሳዊ ዕድገት ለመንጋው ምሳሌ ከመሆኑም በላይ ለሌሎች ማበረታቻ ነው።

ለ. መንፈሳዊ ስጦታህን ተጠቀም (1ኛ ጢሞ. 4:14)፡- በቅርብ ዓመታት ውስጥ፤ የጸጋ ስጦታዎችን ልንረሳ እንደተቃረብን በማስመልከት፤ ስለ መንፈሳዊ ስጦታዎች ብዙ ተጽፏል (ገላትያ 5:22-23)። ስጦታ የሚለው ቃል «ካሪዝማ» ከሚለው የግሪክ ቃል የመጣ ሲሆን፤ ትርጉሙም «ከእግዚአብሔር የተሰጠ የጸጋ ስጦታ» ማለት ነው። (ዓለም ይህን ካሪዝማ የሚለውን ቃል የሚሰብ ስብዕናና እንዲሁም ባለ ግርማ ገፅታ ያለውን ሰው ለመግለጽ ትጠቀምበታለች)። እያንዳንዱ ክርስቲያን የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ አለው (ሮሜ 8:9)፤ ይህም ክርስቲያን ከመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች ቢያንስ አንድ ስጦታ አለው (1ኛ ቆሮ. 12:1-11)። የመንፈስ ቅዱስ ስጦታና ከመንፈስ ቅዱስ የሆኑ ስጦታዎች ሁሉ በመለወጥ ጊዜ ከእግዚአብሔር የሚሰጡ ናቸው (1ኛ ቆሮ. 12:13-14 ተመልከት)።

ሆኖም እግዚአብሔር አንድን አማኝ ለተለየ የአገልግሎት ቦታ ሲጠራው፤ ለዚያ ሥራ የሚሆነውን መንፈሳዊ ስጦታ ሊሰጠው ይችላል። ጢሞቴዎስ በሽማግሌዎች ሲሾም፤ እጃቸውን በጫኑበት ጊዜ ለአገልግሎት የሚያበቃውን ስጦታ ከእግዚአብሔር ዘንድ ተቀብሎ ነበር፤ ነገር ግን በሆነ ምክንያት ጢሞቴዎስ ለመንፈሳዊ ዕድገቱና ለአገልግሎቱ በጣም አስፈላጊ የሆነውን ይህን ስጦታ ወደ ጎን ገፋ አድርጎት ነበረ። በእርግጥ ጳውሎስ በሁለተኛው መልእክቱ ሲመክረው ነበረ፡- «እጆቼን በመጫኔ በአንተ ላይ ያለውን የእግዚአብሔርን ስጦታ እንድታነሳሳው አሳስብሃለሁ» (2ኛ ጢሞ. 1:6)።

የሚጠራን እግዚአብሔር፤ ሥራውን ለማከናወን እንደሚያዘጋጀን ማወቅ የሚያበረታታ ነው። እርሱን ለማገልገል የሚያስችለን ከራሳችን የሆነ ምንም ነገር የለንም። አገልግሎት በሙሉ ከእግዚአብሔር መምጣት አለበት (1ኛ ቆሮ. 15:9-10፤ 1ኛ ጢሞ. 1:12፤ ፊሊጵ. 4:13)። ሆኖም ዝም ብለን መቀመጥ የለብንም፤ የእግዚአብሔርን ስጦታዎች ልናዳብር፤ ልንጠቀምባቸው፤ እናም በአጥቢያ ቤተ ክርስቲያን አገልግሎትና በአስቀመጠን ቦታ ሁሉ ልናሳድጋቸው ይገባል፡-

ሐ. ራስህን ሙሉ በሙሉ ለክርስቶስ ስጥ (1ኛ ጢሞ. 4:15)፡- «አሰላስል» የሚለው ቃል «በእነርሱ ውስጥ ሁን፤ ራስህን ሙሉ ለሙሉ ለእነርሱ ስጥ» የሚለውን አሳብ ይዟል። የጢሞቴዎስ

መንፈሳዊ ሕይወትና አገልግሎት በሕይወቱ ውስጥ ማራኪና ወላጅ ነገሮች እንጂ፡ አንዳንድ ጊዜ ብቻ የሚለማመዳቸው ተጓዳኝ ተግባራት አልነበሩም። ለሥራው ሙሉ ለሙሉ ራሱን እስካልሰጠ ድረስ፡ አንድ ሰው በአገልግሎቱ የሚገባውን ያህል ሊራመድ አይችልም። «ለሁለት ጌቶች መገዛት አይቻልም» (ማቴ. 6: 24)።

የሚነቅፉትን ሰዎች ለመምሰል ባልሻም፡ በርካታ መጋቢዎችና ክርስቲያን ሠራተኞች ጊዜያቸውንና ፍላጎታቸውን ለቤተ ክርስቲያንና ለተጓዳኝ የገንዘብ ማግኛ ሥራዎች ማካፈላቸው እንዳሳሰበኝ ለመግለጽ እፈልጋለሁ። ከመጋቢነት አገልግሎት ጋር በንግድ ጉዳይ፡ ፖለቲካ ነክ የሆነ ሥራ በመሥራትና በተለያዩ በጎ አድራጎት ድርጅቶች በመሥራት እንኳ ሊሆን ይችላል። እነዚህ ሰዎች ራሳቸውን ሙሉ ለሙሉ ለመጋቢነት አገልግሎት ባለመስጠታቸው፡ የራሳቸውን መንፈሳዊ ሕይወትና ቤተ ክርስቲያናቸውን ይጎዳሉ። የጳውሎስን ስሜት የሚቆጣጠረው «ነገር ግን ይህን አንድ ነገር አደርጋለሁ» የሚለው ቃል ነበረ። ይህ የኛም ተግባር ሊሆን ይገባል (ፊሊ. 3: 13)። «ሁለት አሳብ ያለውና በመንገዱም የሚያወላውል ምንም አያገኝም» (ያዕቆብ 1: 8)።

መ. መንፈሳዊ ጉዞህን መርምር (1ኛ ጢዋ. 4: 16)፡- የራስህን ልብ በእግዚአብሔር ቃል ብርሃን መርምር። ጳውሎስ «ራስህን» የሚለውን ከ «ትምህርት» እንዳስቀደመ አስተውል። ጳውሎስ ለኤፌሶን ሽማግሌዎች በመሰናበቻ መልእክቱ እንደዚህ ዓይነት ማስጠንቀቂያ ሰጥቶ ነበር፡- «ለራሳችሁ ተጠንቀቁ» (ሐዋ. 20: 28)። አንድ የእግዚአብሔር አገልጋይ ሌሎችን በመርዳት ባተሌ ይሆንና ራሱንና መንፈሳዊ ሕይወቱን ቸል ሊል ይችላል።

በ18ኛው መቶ ክፍለ ዘመን በአሜሪካ ታላቅ ወንጌላዊ የነበሩት ቻርለስ ፊኔይ በዚህ ክፍል ላይ ይሰብኩ ነበረ። የስብከታቸውንም ርዕስ «ሰባኪ ሆይ፡ ራስህን አድን» ብለው ሰየሙት። ያ ስብከት ዛሬም ያስፈልገናል። ምክንያቱም ብዙ ሰዎች ሕይወታቸው ከሙያቸው ጋር አብሮ ስላልሄደ፡ አገልግሎታቸውን ሲተዉ እየተመለከትን ነው። ሥነ-ምግባራዊ ችግሮች የጋብቻ መፍረስና ሌሎች አሳፋሪ ጠባዮች ብዙ የእግዚአብሔር አገልጋዮችን አጥፍተዋል። «ስለዚህ የቆመ የሚመስለው ሰው እንዳይወድቅ ይጠንቀቅ» (1ኛ ቆሮ. 10: 12)።

የዳኑትን መገንባትና የጠፉትን መፈለግ ለእግዚአብሔር ክብር የሚሆኑ የአገልግሎታችን ዓላማዎች ናቸው፤ ነገር ግን እግዚአብሔር በኛ በኩል አልፎ በሚገባ ከመሥራቱ በፊት፡ በውስጣችን መሥራት አለበት

(ፈሊ. 2: 12-13)። እንደ መልካም አገልጋይ፥ ቃሉን እንሰብካለን፤
እግዚአብሔርን እንደሚመስል አገልጋይ በቃሉ እንኖራለን፤
እንደሚያድጉ አገልጋዮች በቃሉ እናድጋለን።

የቤተ ክርስቲያን ሥርዓት

1ኛ ጢሞ. 5

የጥንቷ ቤተ ክርስቲያን የተጋፈጠችው የመጀመሪያ ችግር የዘመናዊቷም ቤተ ክርስቲያን ችግር ነበር። ከቤተ ክርስቲያን አባላት የተወሰኑ ቡድኖች በአገልጋዮች ተዘንግተው ነበረ (የሐዋ. 6)። አንድ ጊዜ ስለ አንድ መጋቢ እንደዚህ ሲባል ሰማሁ። «በሳምንት ውስጥ የቤተ ክርስቲያን አባላት መጋቢ የት እንዳለ አያስቡም፤ በእሑድ ቀን ግን ምእመናን ሁሉ ችግራቸውን ይዘው ይመጣሉ።» እንዲሁ ይህ መጋቢ ከሚያስተዳድረው ማኅበረ ምእመናን መካከል አንዱ ደግሞ ችላ እንደተባለ ይሰማዋል።

ከዚያም ጳውሎስ ጢሞቴዎስን በቤተ ክርስቲያን ውስጥ የተወሰኑ ቡድኖችን እንዴት እንደሚያገለግል መመሪያ ሰጠው።

1. አረጋውያን አባላት (1ኛ ጢሞ. 5: 1-2)

ጳውሎስ ጢሞቴዎስን በቤተ ክርስቲያን ውስጥ የተለያዩ ዓይነት ሰዎችን እንዲያገለግልና ልዩነት እንዳያሳይ መከረው (1ኛ ጢሞ. 5: 21)። ጢሞቴዎስ ወጣት ስለነበረ፤ አረጋውያን የሆኑትን አባላት በመዘንጋት ሊፈተን ስለሚችል፤ ዕድሜን ሳይመለከት ሁሉንም ሰው እንዲወድድና እንዲያገለግል ጳውሎስ በብርቱ ይመክረዋል። ቤተ ክርስቲያን ቤተሰብ ናት፤ ስለዚህ አረጋውያን የሆኑትን አባላት ልክ እንደ እናትና አባትህ፤ እንዲሁም ወጣት አባላትን እንደ ወንድሞችህና እህቶችህ አስተናግድ በማለት ያሳስበዋል።

2. ያረጁ መበለቶች (1ኛ ጢሞ. 5: 3-10)

ቤተ ክርስቲያን ከአገልግሎቷ መጀመሪያ ጀምሮ ለሚያምኑ መበለቶች ይገዳት ነበር (የሐዋ. 6: 1፤ 9: 39)። በእርግጥ የእስራኤል ሕዝብ ለመበለቶች እንክብካቤ ማድረግ ፈቃዳቸው ነበረ። እንዲሁም እነርሱን ስለ መንከባከብ እግዚአብሔር ልዩ ሕግ ሰጥቷቸዋል (ዘዳግም 10: 18፤ 24: 17፤ ኢሳ. 1: 17)። እግዚአብሔር ለመበለቶች የሚያደርገው እንክብካቤ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ተደጋጋሚ ርዕስ ነው (ዘዳግም 14: 29፤ መዝ. 94: 6፤ ሚል. 3: 5)። የአጥቢያ ቤተ ክርስቲያን ለእነዚህ እርዳታ ለሚያስፈልጋቸው ሴቶች ርኅራኄ ማሳየቷ ትክክል ነው።

ሆኖም ቤተ ክርስቲያን ያላትን ሀብት በትክክል እርዳታ ለማያስፈልጋቸው ሰዎች በመስጠት እንዳታባክን መጠንቀቅ አለባት። ብንቀበለውም ባንቀበለውም፤ ለመሥራት ፈቃደኞች ሳይሆኑ፤ ወይም ያላቸውን ሀብት በጥበብ ሳይጠቀሙ ቤተ ክርስቲያንን የሚመጠምጡ ግለሰቦችና ቤተሰቦች አሉ። ከቤተ ክርስቲያን ዕርዳታ እስካገኙ ድረስ፤ ለምን ብለው ወደ ሥራ ይሄዳሉ?

ጳውሎስ በቤተ ክርስቲያን መረዳት ያለባት መበለት ምን ዓይነት መሆን እንዳለባት መመዘኛዎች ዘርዝሯል።

ሀ. ረዳት የሌላት (1ኛ ጢሞ. 5:5) «ብቻዋን የምትኖር»፡- አንዲት መበለት ዘመዶች ካሉዋት ቤተ ዘመዶችዋ ሊከባከቧት ያስፈልጋል። ቤተ ክርስቲያንም ገንዘብዋን ምንም ረዳት የሌላቸው ሌሎች እንዲረዱበት ለማዋል ትችላለች። የራሷ ልጆች የሞቱባት እንደሆነ፤ የልጅ ልጆችዋ ኃላፊነቱን ሊወስዱ ይገባል። የዚያን ዘመን የሕብረተሰብ ሥርዓት ሁኔታን በምታስቡበት ጊዜ፤ እኛ አሁን እንዳሉን ዓይነት ተቋሞች አልነበሩም - የጡረታ አበል፤ ማህበራዊ ዋስትና፤ የማገገሚያ ቤቶች ወዘተ. አልነበሩም። የቤተሰብ እንክብካቤ ምን ያህል አስፈላጊ እንደነበረ ማየት ይችላል። በእርግጥ በአሁኑ ጊዜ የእንደነዚህ ዓይነት ድርጅቶች መኖር አንድን ቤተሰብ ከፍቅር ግዴታው ውጪ አያደርገውም። «አባትህንና እናትህን አክብር» የሚለው ቃል አሁንም በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ አለ (ዘጸ. 20: 12፤ ኤፌሶን 6: 1-3)።

ምናልባት አንድ ሰው ወዳጁን ለመርዳት ፈቃደኛ ሳይሆን ይችላል። ጳውሎስ የዚህ ዓይነቱን ሰው «ከማያምን ሰው ይልቅ የሚከፋ ነው» ይለዋል (1ኛ ጢሞ. 5:8 እንዲሁም ቁ. 16 ተመልከት)። አሁን ከጌታ ጋር ያለች የወንጌል አገልጋይ ጓደኛዬ የታመሙና ያረጁ ወላጆችዋን ለመርዳት ከመስክ ወደ ቤት ተመለሰች። ከዚህም የተነሣ ጓደኞችዋ አጥብቀው ተቃወሟት። እርሷ ግን እስከ መጨረሻው በታማኝነቷ ጸናች። ከዚያም እግዚአብሔርን እንደታዘዘች በመረዳት፤ ለፍሬያማ የአገልግሎት ዓመታት ወደ መስክ ተመለሰች። ለነገሩ እግዚአብሔርን የምንወደው የእርሱን ሰዎች በመውደድ ነው፤ እናም እርሱ ደግሞ በዕድሜ ለገፉት፤ ለባልቴቶችና አባትና እናት ለሌላቸው የተለየ ትኩረት አለው።

ለ. የታመነ ምስክርነት ያላት አማኝ (1ኛ ጢሞ. 5:5)፡- ቤተ ክርስቲያን በከተማ ውስጥ ለሚገኙ መበለቶች ሁሉ እንክብካቤ ለማድረግ

አትችልም፤ ነገር ግን የኅብረቱ አባል ለሆኑት አማኞች መጠንቀቅ አለባት። «ለሰዎች ሁሉ ይልቁንም ለሚያምኑ ሰዎች መልካም ነገርን እናድርግ» (ገላ. 6: 10)። ቤተ ክርስቲያን የምትረዳት ቤት የራሷን ምኞት የምታሳድድ፥ ምሾት ፈላጊ ሳትሆን፥ እግዚአብሔርን የምትመስል፥ እግዚአብሔርን ተስፋ የምታደርግና የምልጃና የጸሎት አገልግሎት የምትሰጥ መሆን አለባት። እግዚአብሔርን የምትመስል ባልቴት ምሳሌ ከሉቃስ 2: 36-37 ተመልከት።

ባገለገልሁባቸው በሦስት የተለያዩ የመጋቢነት አገልግሎቶች እግዚአብሔርን የሚመስሉ ባልቴቶች በቤተ ክርስቲያን ውስጥ «የመንፈሳዊ ኃይል ኅተራዎች» እንደሆኑ ተለማምጃለሁኝ። የጸሎት ስብሰባዎች የጀርባ አጥንት ናቸው። ለጉብኝት ራሳቸውን ይሰጣሉ፤ በሰንበት ትምህርት ቤትም የአስተማሪዎችን ቁጥር ከፍ ያደርጋሉ። እንዲሁም ደግሞ መበለት እግዚአብሔርን የማትመስል ከሆነች በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ትልቅ ችግር ልትፈጥር እንደምትችል አይቻለሁ። ትኩረት እንዲደርግላት ትፈልጋለች፤ ወጣቶች በሚያደርጉት ነገር ታማርራለች፤ እንዲሁም ብዙ ጊዜ «ስልክ ላይ ተጣብቃ» የሐሜት ዶፍ ታወርዳለች። እንደ እርስዋ አስተሳሰብ ይህ «ሐሜት» አይባልም። ወዳጆችዋ በነዚህ ጉዳዮች ላይ «በሚገባ ለመጸለይ እንዲችሉ» በሚል ሰበብ ብቻ ነው የምትሻው። ጳውሎስ ቤተ ክርስቲያን የምትረዳቸው መበለቶች «ነቀፉ የሌለባቸው» እንከን የማይወጣላቸው እንዲሆኑ ግልጽ አድርጓል (1ኛ ጢሞ. 5: 7)።

ሐ. ቢያንስ ስልሳ ዓመት የሆናት (1ኛ ጢሞ. 5: 9)፡- ምንም እንኳ ዛሬ ስልሳ ዓመት እስከዚህም «አሮጊት» ባያሰኝም፥ በዚያን ጊዜ ይህን ያህል ዕድሜ ያላት ቤት የማግባት ዕድል አልነበራትም። ምናልባት «በመዝገብ ብትጻፍ» የሚለው ግሥ ፍንጭ ይሰጠን ይሆናል። ይህም በቀጥታ ትርጉም «መመዝገብ፥ በዝርዝር ውስጥ ማካተት» ማለት ነው። ቃሉ ወታደሮችን ለመመዝገብ የሚጠቀሙበት ነበረ። የጥንቷ ቤተ ክርስቲያን መመዘኛ ያሟሉ ባልቴቶች ሕጋዊ የስም ዝርዝር ነበራት። እናም እነዚህ የተመዘገቡ ቤቶች ማኅበረ ምእመናንን በተለያዩ መንገዶች እንደሚያገለግሉ ልንገነዘብ እንችላለን። (ዶርቃንና ሌሎች ባልቴት ጓደኞችዋን አስታውስ የሐዋ. 9: 36-43)። ጳውሎስ ምናልባት እነዚህ በግልጽ ለድቁና ተሹመው ቢሆን ኖሮ ይነግረን ነበር።

መ. መልካም የጋብቻ ታሪክ ያላት (1ኛ ጢሞ. 5:9)፡- ይህንኑ ተመሳሳይ መመዘኛ ቀደም ብሎ ለጳጳሳትና (3:2) ለዲያቆናት (3:12) በተገለጸው ውስጥ ተመልክተናል። ይህ የሚያመለክተው፥ ባልቴቷ ፊት የሆነች ሴት እንዳልሆነች ነው። ወጣት መበለቶች እንደገና እንዲያገቡ ስለተመከሩ (5:14)፥ እንዲህ ዓይነቱ ገለጻ ባለ ከሞተ በኋላ ሁለተኛ ጋብቻ የፈጸመችውን ሴት ሊያመለክት አይችልም። ለጋብቻ የገቡትን ቃል ኪዳን በታማኝነት መጠበቅ በእግዚአብሔር ዓይን ፊት በጣም አስፈላጊ ነው።

ሠ. በመልካም ሥራ የተመሰከረላት (1ኛ ጢሞ. 5:10)፡- አንድ ሰው እግዚአብሔርን በታማኝነት የሚያገለግል ከሆነ፥ ብርሃኑ ያበራል፥ ሌሎችም አይተው እግዚአብሔርን ያከብራሉ (ማቴ. 5:16)። «ልጆችን በሚገባ ማሳደግ» የሚለው የሚያመለክተው የመበለቲቱን ልጆች ወይም እናትና አባት የሌላቸውን መጠለያ ፈላጊ ልጆች ይሆናል። የራሷን ልጆች የሚመለከት ከሆነ፥ ልጆችዋ ሞተው ይሆናል ማለት ነው። አለዚያ ቤተ ክርስቲያን ልትረዳት አትችልም። ይህ ጥቅስ የሚያመለክተን የተጣሉትን ልጆች በመታደግና ጌታን በሚያውቁበት መንገድ የማሳደጉን ተግባር ሳይሆን አይቀርም።

እንግዳ ተቀባይነት ሌላው አስፈላጊ ነጥብ ነው፥ ከቦታ ወደ ቦታ መጓዝ አደገኛ በሆነበትና በሰላም ለመተኛት የሚቻልባቸው ስፍራዎች እጥረት በነበረበት በዚያን ጊዜ ይህ አገልግሎት በጣም አስፈላጊ ነበረ። እግር ማጠብ የሚያመለክተው የተለየ ሥርዓትን አይደለም፤ ነገር ግን አንድ እንግዳ በሚመጣበት ጊዜ እቤት ሲደርስ የሚደረግ የተለመደውን ልምምድ ነው (ሉቃስ 7:44)። ራሱን ዝቅ የሚያደርገውን አገልጋይ ተግባር መወጣት የዚህችን ሴትዮ ክብር አይቀንሰውም።

«የተቸገሩትን መርዳት» ለችግርተኛ ሰው የሚደረጉትን በርካታ አገልግሎቶች ሊያጠቃልል ይችላል፤ የተራቡትን ማብላት፥ የታመሙትን መንከባከብ፥ ያዘኑትን ማጽናናት፥ ወዘተ...። በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ለሚገኙ ቁሳዊና ሥጋዊ ጉድለቶች የበኩላቸውን እገዛ ለሚያደርጉ እግዚአብሔርን ለሚፈሩ ሴቶች ሁሉም መጋቢ ምስጋናውን ያቀርባል። እነዚህ መበለቶች ቤተ ክርስቲያን ስትንከባከባቸው ነበር፤ ነገር ግን እነርሱም በበኩላቸው ለቤተ ክርስቲያን እንክብካቤ በማድረግ ይረዱ ነበር።

3. ወጣት መበለቶች (1ኛ ጢሞ. 5: 11-16)

ከክፍሉ እንደምንረዳው ወጣት መበለቶች ማለት ከስልሳ ዓመት በታች የሆኑትን ማለት ነው። ነገር ግን ጳውሎስ ከዚያ በብዙ ዓመታት የሚያንሱ ወጣት ሴቶችን እያሰበ መሆኑ አያጠራጥርም። የአምላ ዘጠኝ ዓመት አሮጊት ሴት እንደገና ብታገባ «ልጆች ትወልዳለች» ማለት አይቻልም (5: 14)። በጉዞ ላይ የሚያጋጥሙ አደጋዎች፣ የበሽታ ጠንቅ፣ ጦርነት፣ እንዲሁም ሌሎች በርካታ ነገሮች ከአንዲት ወጣት ሚስት ባሏን ሊነጥቁባት ይችላሉ። ነገር ግን ጳውሎስ ጢሞቴዎስን ወጣት መበለቶችን በቤተ ክርስቲያን እንክብካቤ ዝርዝር ውስጥ እንዳያደርግ ይከለክለዋል።

ሀ. እነርሱን ያልተቀበለባቸው ምክንያቶች (1ኛ ጢሞ. 5: 11-14)፡- በዕድሜያቸው ምክንያት ወጣት ሴቶች ባመዛኙ በወንዶች ስለሚሳቡ፣ እንደገና ለማግባት ይፈልጋሉ። ይህ ታዲያ ምን ክፋት አለበት? ጳውሎስ (5: 12) በመዝገብ ውስጥ የተጻፈች መበለት፣ መበለት ሆኖ በመቆየት ጌታን በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ለማገልገል ቃል እንደገባች ለማመልከት የሚፈልግ ይመስላል። ቃል መግባቱ «የሴተ ላጤነት ስለት» ተደርጎ መተርጎም የለበትም፤ ወይም እነዚህን አገልጋይ መበለቶች «የተለዩ የመነኩሳት ቡድን» እንደሆኑ አድርገን ማየት የለብንም። በመበለቶቹ እና በቤተ ክርስቲያን መሐከል መበለት ሆነው እንደሚቆዩ ስምምነት ሳይደረግ አይቀርም።

ሌላም ሊሆን የሚችል አተረጓጎም አለ፡- እነዚህ ወጣት መበለቶች በቤተ ክርስቲያን የተረዱ እንደሆኑ፣ በዕርዳታው በመሞላቀቅ ሌሎችን በተለይም የማያምኑትን ሰዎች የማግባት ዕድል ይኖራቸው ነበር። የማያምኑ ሰዎች በማግባት የመጀመሪያ እምነታቸውን ይተዋሉ። ሆኖም እኔ የመጀመሪያውን ገለጻ እመርጣለሁ።

ጳውሎስ ወጣት መበለቶች በቤተ ክርስቲያን እንክብካቤ የሚደረግላቸው ከሆነ፣ ጊዜ ይተርፋቸውና በኃጢአት እንቅስቃሴዎች ላይ ተሳታፊዎች እንደሚሆኑ ግልጽ አድርጎታል (5: 13)። ለሥራ ጠቃሚ በመሆን ፈንታ፣ ሥራ ፈት የመሆን ባህርይ ይኖራቸዋል። በየሰዉ ቤት እየዞሩና በሰው ነገር እየገቡ የሚያሙ ይሆናሉ። በሥራ ፈትነትና በኃጢአት መካከል ቀጥተኛ ግንኙነት አለ።

ጳውሎስ ጢሞቴዎስን የቤተ ክርስቲያንን የእርዳታ አገልግሎት ሰዎች ሥራ ፈት እንዲሆኑ ለማድረግ እንዳይጠቀምበት

አስጠንቅቆታል። ቤተ ክርስቲያን እርዳታ የሚያስፈልጋቸውን በእርግጥ መርዳት አለባት፤ ነገር ግን ኃጢአትን ለሚያበረታታ ነገር መስጠት የለባትም። መጋቢ እንደመሆኔ መጠን፤ በእንደነዚህ ዓይነት ጉዳዮች ላይ መወሰን ነበረብኝ፤ ይሁን እንጂ አንዳንድ ጊዜ ቀላል አይደለም።

ለ. ከወጣት መበለቶች የሚፈለጉ መመዘኛዎች (1ኛ ጢሞ. 5: 14-16)፡-

ከአሉታዊው አነጋገር በመለስ፤ ጳውሎስ ወጣት መበለቶች በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ተቀባይነትና ድጋፍ ለማግኘት ማድረግ የሚገባቸውን አዎንታዊ ነገሮች ይዘረዝራል። ወጣት መበለቶች እንዲያገቡና ቤተሰብ እንዲኖራቸው ይፈልጋል። ሁሉም ሰው ያገባል ተብሎ ባይገመትም፤ ጋብቻ ከዚህ ቀደም ላገቡት ለብዙዎቹ ሰዎች የተለመደ ነገር ነው። ባል የማግባትና ቤተሰብ የመመሥረት ዕድሉ ካለ በመበለትነት ለብቻ መቀመጥ ምን ይፈይዳል? እርግጥ ነው ይህ ሁሉ «በጌታ ውስጥ» ሊሆን ይገባል (1ኛ ቆሮ. 7: 39)።

ለመጀመሪያዎቹ ወላጆቻችን እግዚአብሔር የሰጠው ትእዛዝ፤ «ብዙ ተባዙ» የሚል ነበር (ዘፍጥረት 1: 28)፤ ስለዚህ የጋብቻ ውጤቱ ቤተሰብ ነው። ዛሬ ከ «ጊዜው ክፋት» የተነሣ ልጆች እንዲኖራቸው የማይፈልጉ ሰዎች፤ በጳውሎስ ዘመን ደግሞ ይብስ አስቸጋሪ እንደነበረ ማረጋገጥ አለባቸው! ክርስቲያኖች ልጆች የማይወልዱና ለእግዚአብሔር እንዲኖሩ የማያሳድጉ ከሆኑ፤ ይህንን ተግባር የሚያከናውኑት ማን ሊሆን ነው?

«ቤታቸውን የሚያስተዳድሩ» (1ኛ ጢሞ. 5: 14)፡- ሚስት የቤት ውስጥ ጉዳዮችን ማስተዳደር አለባት፤ እንዲሁም ባልዋ ይህንን እንድታደርግ ሊተማመንባት ይገባል። (ምሳሌ 31: 10-31) በርግጥ ጋብቻ የጓደኝነት ሕይወት ነው፤ ነገር ግን እያንዳንዱ የተለየ ኃላፊነት አለበት። ጥቂት ወንዶች ሴቶች በቤት ውስጥ የሚሠሩትን መሥራት ይችላሉ። ባለቤቱ በታመመች ጊዜ ሁሉ፤ ወይም ለሕፃናት ልጆቻችን እንክብካቤ በምታደርግበት ወቅት፤ እኔም በበኩሌ አንዳንድ የቤት ውስጥ ጉዳዮች መፈጸም ነበረብኝ። ዳሩ ግን ኃላፊነቱን ለመወጣት እንዳልቻለሁ ወዲያው ተረድቻለሁ።

የዚህ ሁሉ ውጤት ከላሾችን ዝም የሚያሰኝ መልካም ምስክርነት ነው። ሰይጣን (ከላሻችን) የክርስቲያንን ቤት የሚያጠቃበትንና የሚያፈርስበትን ዕድል ለማግኘት ሁልጊዜ ነቅቶ ይጠብቃል። «ሁኔታ» የሚለው ቃል «የእንቅስቃሴዎች መሠረት» የሚል ትርጉም ያለው ወታደራዊ ቃል ነው። በቤት ሥራዋን የማትሠራ ክርስቲያን ሚስት

ለሰይጣን ሥራዎች ምሽግ ትቆፍራለች፤ የዚህም፡ ውጤት አሳዛኝ ነው። ክርስቲያን ሚስትና እናት ከቤት ውጪ መሥራት የሚኖርባት ጊዜያት ቢኖሩም፤ ተገቢው አሠራር ግን በቤት ውስጥ ማገልገል ነው። ምቹት ለማግኘት ብቻ የምትሠራው ሚስት አንዳንድ አስፈላጊ ነገሮች እንዳጣች ከጊዜ በኋላ ትረዳለች። ገንዘብ ሊገዛው የማይችለውን እስካላጣህ ድረስ ገንዘብ ሊገዛው የሚችለውን ማግኘት ጥሩ ነው።

ክርስቲያን ሚስቶችና እናቶች ቤታቸውን የሚያስተዳድሩበት ሁኔታ ከቤተ ክርስቲያን ውጭ ላሉ ሰዎች ምስክርነት ሊሆን ይችላል። መጋቢው በውጭ ባሉት ዘንድ መልካም ስም ማግኘት እንዳለበት (3:7)፤ እንዲሁም አገልጋዮች የእግዚአብሔርን ስም ማሰደብ እንደሌለባቸው (6:1)፤ ሚስቶችም መልካም ምስክርነት ሊኖራቸው ይገባል። ሴቶች የቤተ ክርስቲያን ሽማግሌዎች መሆን አይችሉም ይሆናል፤ ነገር ግን ጌታን በገዛ ቤታቸው ሊያገለግሉ ይችላሉ። (ለዚህ ከፍተኛ አገልግሎት ተጨማሪ አሳብ ለማግኘት (ቲቶ 2:4-5 ተመልከት)።

ከዚያ በኋላ ጳውሎስ እያዳንዱን የቤተሰብ አባል፤ ለአባላቱ ፍላጎት እንዴት እንክብካቤ እንደሚያደርግ መመሪያ ይሰጣል (1ኛ ጢሞ. 5:16)። ጳውሎስ እነዚህ መበለቶች እንዴት ከችግራቸው ነጻ እንደሚወጡ አልነገራቸውም፤ ቋሚ የሆነ ገንዘብ፤ ወደ ቤት መውሰድ፤ ሥራ መስጠት፤ ወዘተ። እያዳንዱ አጥቢያ ጉባኤ እንደየግለሰቦቹ ችግር መወሰን ይኖረበታል።

ይህ መመሪያ ለአሁኑ ጊዜ ክርስቲያኖች እንዴት ይጠቅማል? ወላጆቻችንንና አያቶቻችንን ማክበርና ችግር ካለባቸውም መርዳት አለብን። ሁሉም ክርስቲያናዊ ቤተሰብ ተጨማሪ ሰው የማስተዳደር አቅም ያለው አይሆንም፤ እንዲሁም ሁሉም መበለቶች ከወላጆቻቸው ጋር ለመኖር የሚፈልጉ አይደሉም። በሽታ ወይም አካለ ስንኩልነት ካለ የሙያ እርዳታ አስፈላጊ ነው፤ ይህም ምናልባት በቤት ውስጥ ሊሰጥ አይችልም ይሆናል። እያዳንዱ ቤተሰብ በዚህ ጉዳይ ላይ የእግዚአብሔር ፈቃድ ምን እንደሆነ መወሰን አለበት። የውሳኔ ቀላል የለውም። ዋናው ነገር አማኞች ፍቅርንና ለሌላው የማሰብ ዝንባሌ በማሳየት፤ በሚችሉት ነገር ሁሉ እርስ በርሳቸው መረዳዳት አለባቸው።

4. የቤተ ክርስቲያን ኃላፊዎች (1ኛ ጢሞ. 5:17-25)

በዚህ ቦታ ያለው መመሪያ የሚያተኩረው በሽማግሌዎች ላይ ነው፤ ነገር ግን መመሪያዎቹ መጋቢው በቤተ ክርስቲያኑ ውስጥ ካለው

ከማንኛውም ኃላፊ ጋራ ለሚያደርገው ግንኙነትም ይጠቅማሉ።
ሽማግሌዎችና ዲያቆናት እንዲሁም (ሌሎች ኃላፊዎች) በመስማማትና
በፍቅር ሲሠሩ ማየት በጣም የሚያስደስት ነገር ነው። አንድ መጋቢ
መንፈሳዊ አምባገነን ለመሆን ሲሞክር (1ኛ ጴጥሮስ 5:3)፥ ወይም
አንድ ኃላፊ ቁንጮ ለመሆን ሲጣጣር ማየት አሳዛኝ ነው (3ኛ ዮሐ.
9-10)።

በግልጽ እንደተቀመጠው፥ ጢሞቴዎስ ከኤፌሶን ቤተ ክርስቲያን
ሽማግሌዎች ጋራ አንዳንድ ችግሮች ነበሩት። ወጣትም ነበርና ገና ብዙ
መማር ነበረበት። ኤፌሶንም ለማገልገል ቀላል ቦታ አልነበረችም።
በተጨማሪም ጢሞቴዎስ ጳውሎስን የቤተ ክርስቲያኗ የበላይ ተቆጣጣሪ
አድርጎ ይከተለው ነበር። ጳውሎስ ደግሞ ለሚከተለው ሰው ቀላል
አልነበረም። ጳውሎስ ለኤፌሶን ሰዎች ያደረገው የመሰነባበቻ ንግግር
(ሐዋ. 20)፥ ምን ያህል በትጋት እንደሠራ፥ ምን ያህል ታማኝ
እንደነበረና እንዲሁም ምን ያህል ሽማግሌዎቹ ይወዱት እንደነበረ
ያሳያል (20:36-38)። ጳውሎስ በግሉ ጢሞቴዎስን ወደ ኤፌሶን
ቢልከውም፥ ወጣቱ ጢሞቴዎስ ከባድ ችግር ነበረበት።

ጳውሎስ ስለ ወይን ጠጅ መመሪያ የሰጠው ምናልባት በዚህ
ምክንያት ሳይሆን አይቀርም (1ኛ ጢሞ. 5:23)። ጢሞቴዎስ የሆድ
ሕመም ነበረበትን? የታመመው ከበርካታ ኃላፊነቶች ችግሮች የተነሣ
ይሆን? ወይስ የሚመገበው ምግብ ጤናውን ከማሻል ይልቅ እያባሰበት
መሆኑን እስከተረዳበት ጊዜ ድረስ፥ በምግብ ራስን መጨቆን እንደሚገባ
የሚያስተምሩትን ሰዎች አሳብ (4:1-5) ለመከተል በመሞከሩ ይሆን?
የነዚህን ሁሉ ጥያቄዎች መልስ አናውቅም። ይሁንና የጢሞቴዎስን ታሪክ
ስናጠና ምን ሊሆን እንደሚችል መገመት እንችላለን። ጳውሎስ በዚህ
ቦታ ስለ ወይን የጠቀሰው የአልኮል ኢንዱስትሪዎችን በማበረታታት
እንዳልሆነ መረዳት ጠቃሚ ነው። ወይን ጠጅን ለመድኃኒትነት
መጠቀም ሕብረተሰቡ በመጠጥ ላይ እንዲያተኩር ማበረታታት
አይደለም። እንደተመለከትነው፥ መጽሐፍ ቅዱስ ጠቅላላ መለየትን
ባይጠይቅም፥ ጠፈኒነትን (ስካርን) ይከለክላል።

ጢሞቴዎስ ከሽማግሌዎች ጋር የሚያደርገውን ግንኙነት
በተመለከተ፥ ጳውሎስ ሦስት አሳቦችን በማቅረብ ይመክረዋል፡-

ሀ. ለሽማግሌዎቹ መክፈል (1ኛ ጢሞ. 5:17-18)፡- በጥንቷ ቤተ
ክርስቲያን ውስጥ በአንድ መጋቢ ፈንታ ብዙ ሽማግሌዎች ሕዝቡን
ያገለግሉ ነበር። እነዚህ ሰዎች ሙሉ ጊዜያቸውን ለጌታ ሥራ

ሰለሚሠው፡ አንድ ዓይነት ክፍያ ይገባቸዋል። ዛሬ በብዙ ማኅበረ ምእመናን፡ ሽማግሌዎቹ ሌላ ሥራ ያላቸውና ነገር ግን ቤተ ክርስቲያንን በሥራ የሚረዱ ናቸው። በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ብዙ ጊዜ ሙሉ ጊዜውን የሚሰጠው የመጋቢዎች ቡድን ብቻ ነው። በእርግጥ ጸሐፊዎች፡ ንብረት ጠባቂዎች፡ ወዘተ. አሉ። ነገር ግን ጳውሎስ የሚጽፈው ስለ እነርሱ አልነበረም።

በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ሁለት ዓይነት ሽማግሌዎች ነበሩ፡ - የማኅበሩን ሥራ የሚቆጣጠሩ አስተዳዳሪ ሽማግሌዎችና የእግዚአብሔርን ቃል የሚያስተምሩ አስተማሪ ሽማግሌዎች ናቸው። እነዚህ ሽማግሌዎች በእግዚአብሔር ጥሪ፡ በመንፈስ ቅዱስ ብቃት፡ እንዲሁም በሰዎቹ በራሳቸው ሥራና ምስክርነት መሠረት ከማኅበሩ ይመረጣሉ። ከተመረጡ በኋላ ይሾሙና ለዚህ አገልግሎት ይለያሉ (የሐዋ. 14:23፤ 20:17፤ 28፤ ቲቶ 1:5)።

አጥቢያ ቤተ ክርስቲያን አስተዳደርም አስተማሪም ያስፈልገዋል። መንፈስ ቅዱስ «የዕርዳታንና» «የአገዛዝን» ስጦታ ለቤተ ክርስቲያን ይሰጣል (1ኛ ቆሮ 12:28)። ቤተ ክርስቲያን ካልተደራጀች የጥረት፡ የገንዘብና እንዲሁም የሥራ ዕድሎች ይባክናሉ። መንፈሳዊ አእምሮ ያላቸው መሪዎች የአጥቢያ ቤተ ክርስቲያንን የተለያዩ አገልግሎቶች ካልተቆጣጠሩ፡ በሥርዓት ፋንታ ሥርዓተ አልበኝነት ይሰፍናል። ሆኖም ይህ ቁጥጥር አምባገነናዊ መሆን የለበትም። የአጥቢያ ቤተ ክርስቲያንን ሥራ ልክ ግርሰሪን ወይም የማምረቻ ድርጅትን እንደምታስተዳድር አታስተዳድርም። ቤተ ክርስቲያን መልካም የንግድ ሥራ መመሪያዎችን መከተል ቢኖርባትም፡ የንግድ ማዕከል አይደለችም። አንዳንድ የቤተ ክርስቲያን መሪዎች በሚያስተዳድሩበት ጊዜ ሰዎችን በማስገደድ ከሆነ ለወንጌል ዕንቅፋት ነው።

ነገር ግን ማስተዳደር ያለ ትምህርት የሚሰጠው ውጤት በጣም ትንሽ ነው። የአጥቢያ ቤተ ክርስቲያን በእግዚአብሔር ቃል አገልግሎት ታድጋለች (ኤፌሶን 4:11-13)። በሕፃናት ላይ አስተዳዳሪ መሆን አይቻልም፤ አማኞች ካልተመገቡ፤ ካልነጹና እንዲሁም በቃሉ ካልጠነከሩ ደካማና የማይጠቅሙ በመሆን፤ ችግሮችን ብቻ ይፈጥራሉ።

ጳውሎስ ለጢሞቴዎስ መሪዎች በሥራቸው መጠን፡ እንደየአገልግሎታቸው ክፍያ ማግኘታቸውን እንዲያረጋግጥ ነግሮታል። ይህንን አሳቡን ለማስረገጥ ከብሉይ ኪዳን ጠቅሷል (ዘዳግም 25:4)። (በዚህ አሳብ ላይ በጣም ጥሩ ማብራሪያ የሚሆነው 1ኛ ቆሮ. 9:7-14

ነው። ከዚያም ጳውሎስ ከጌታችን ከኢየሱስ ክርስቶስ ቃል አክሏል፡- «ለሠራተኛ ደመወዙ ይገባዋል» (ሉቃ. 10:7)። ይህ በዚያን ጊዜ የተለመደ አባባል ነበረ፤ ነገር ግን ጳውሎስ የኢየሱስን ቃል ከብሎይ ኪዳን ቃል ጋራ አዛመደው።

መጋቢዎች ሕዝቡን በመመገብና በመምራት ታማኞች ከሆኑ፤ ቤተ ክርስቲያን ደግሞ ለእነርሱ በትክክል ለመክፈል ታማኝ መሆን አለባት። «እጥፍ ክብር» (1ኛ ጢሞ. 5:17) «ለጋስ ክፍያ» ተብሎ ሊተረጎም ይቻላል። የአገልጋዮች ለኑሮአቸው የሚያስፈልጉ ዋና ዋና ነገሮች በአጥቢያ ቤተ ክርስቲያናት እንዲሟላ የእግዚአብሔር ዕቅድ ነው፤ እንዲሁም እርሱ ለአገልጋዮቹ ታማኞች የሆኑትን አብያተ ክርስቲያናት ይባርካል። ቤተ ክርስቲያን ታማኝ ካልሆነችና የመጋቢዋ ለኑሮው የሚያስፈልጉ ዋና ዋና ነገሮች ካልተሟሉ መጥፎ ምስክርነት ነው፤ እግዚአብሔርም ይህን ሁኔታ የሚያስተካክልበት ሌላ መንገድ ማዘጋጀት ይቻላል። ነገር ግን ቤተ ክርስቲያኒቱ ያንን በረከት ታጣለች፤ ወይም እርሱ አገልጋዩን ወደ ሌላ ስፍራ ይወስደዋል።

በሌላ በኩል ደግሞ አንድ መጋቢ ገንዘብ ለማግኘት ብቻ ብሎ ማገልገል የለበትም (3:3 ተመልከቱ)። ከቤተ ክርስቲያኑ ጋራ «መደራደር» ወይም ከፍተኛ ደግሞ በመፈለግ በየስፍራው መዞር የእግዚአብሔር ፈቃድ አይደለም። ከገንዘብ ኮሚቴ ዕርዳታ ለማግኘት በመሻት የራሱን የገንዘብ እጦት በስብከቱ ላይ ማቅረብም ትክክል አይደለም።

ለ. ሽማግሌዎችን መቅጣት (1ኛ ጢሞ. 5:19-21)፡- ብዙውን ጊዜ የቤተ ክርስቲያን ቅጣት ከሁለቱ ወደ አንደኛው አቅጣጫ ያዘነብላል። ወይ ቅጣት የሚባል ነገር ሳይኖር ይቀርና ቤተ ክርስቲያኒቱ በአለመታዘዝና በኃጢአት ምክንያት ደካማ ትሆናለች። ወይም ደግሞ የቤተ ክርስቲያን መሪዎች በአባሎቻቸው ላይ ሁልጊዜ ጥፋት ፈላጊ ሆነው ፈራጆች በመሆን ብዙ መንፈሳዊ መመሪያዎችን ያፋልሳሉ።

የቤተ ክርስቲያን አባላትን መቅጣት በማቴዎስ 18:15-18፤ በ 2ኛ ተሰሎንቄ 3:6-16፤ 2ኛ ጢሞ. 2:23-26፤ ሮሜ 16:17-18፤ 2ኛ ዮሐ. 9-11፤ ገላትያ 6:1-3፤ ቲቶ 3:10 1ኛ ቆሮ. 5 እና 2ኛ ቆሮ. 2:6-11 ተብራርቷል።

በዚህ ምንባብ ውስጥ ጳውሎስ (1ኛ ጢሞ. 5:19-21)፤ የቤተ ክርስቲያን ሽማግሌዎችን ስለመቅጣት ገልጿል። የቤተ ክርስቲያን አባል ቅጣት የሚያስፈልገውን በደል ፈጽሞ መገኘቱ የሚያሳዝን ነገር ነው፤

ነገር ግን መንፈሳዊ መሪ የሆነ ሰው ሲወድቅና መቀጣት ሲኖርበት ደግሞ የበለጠ ያሳዝናል፤ ምክንያቱም መሪዎች በሚወድቁበት ጊዜ በሌሎች ሰዎች ላይ ተጽዕኖ የሚያሰከትሉበት መንገድ ስለሚኖር ነው።

የቅጣት ዓላማው ማቃናት እንጂ በቀል አይደለም። ዓላማችን ጉዳት ያደረሰውን ለማዳን ነው እንጂ ለማባረር አይደለም። አመለካከታችን ከፍቅርና ከገርነት የመነጨ መሆን አለበት (ገላትያ 6: 1-3)። በገላትያ 6: 1 ላይ ጳውሎስ የጠቀሰው «ማቅናት» የሚለው ግሥ ትርጉሙ «የተሰበረውን አጥንት መጠገን» ማለት ነው። በድርጊቱ ውስጥ የሚያስፈልገውን ትዕግሥትና ርኅራኄ አስቡ።

ጳውሎስ ለጢሞቴዎስ የሰጠው የመጀመሪያ አስጠንቃቂ ማሳሰቢያ ስለ ጭብጦቹ እርግጠኛ እንዲሆንና ያንንም ለማድረግ መንገዱ ምስክሮችን ማግኘት እንደሆነ ነው (1ኛ ጢሞ. 5: 19)። ይህ መመሪያ በዘዳግም 19: 15፣ ማቴ. 18: 16፣ እና በ2ኛ ቆሮ. 13: 1 ላይ ተገልጿል። የመመሪያው ሁለት ገጽታ በዚህ ስፍራ የተሰጠ ይመስለኛል። በመጀመሪያ በመጋቢው ላይ ክስ የሚያቀርቡ ሰዎች በምስክሮች ማስደገፍ አለባቸው። ያልተጣራ ወራና ጥርጣራ ለቅጣት ትክክለኛ መሠረቶች አይደሉም። ሁለተኛ፣ ክስ በሚመሠረትበት ጊዜ ምስክሮቹ አብረው መቅረብ አለባቸው። በሌላ አነጋገር ተከላሹ በምስክሮች ፊት ለፊት ከላሹን ለመጋፈጥ መብት አለው።

አንድ ምሽት በአንድ የቤተ ክርስቲያን የራት ግብዣ ላይ አንዲት የቤተ ክርስቲያን አባል ወደኔ መጥታ ቤተ ክርስቲያኑን አበላሽተሃል ብላ ልትከሰኝ ጀመረች። እርሷም ውሸት ያለባቸው፣ የወቀሳ ዓይነቶችን አቀረበች። እርሷም እየተቆጣች ስትለፈልፍ፣ በአጠገባችን የነበሩትን ሁለት ኃላፊዎች ለምትናገረው ወቀሳ ምስክሮች እንዲሆኑ ጠየቅኳቸው። በዚህም ጊዜ ወዲያው ንግግሯን አቁማ በንቀት ፈጥና ወጣች።

ቤተ ክርስቲያን ለቃሉ መታዘዝ አቁማ፣ ያልተረጋገጡ ወሬዎችን፣ ውሸቶችን፣ እና ሐሜትን ስትሰማ መመልከት የሚያሳዝን ነው። ብዙ እግዚአብሔርን የሚመስሉ መጋቢዎች በሕይወታቸውና በአገልግሎታቸው በዚህ መንገድ ተሸንፈዋል፤ እንዲሁም አንዳንዶች ከአገልግሎታቸው በፈቃዳቸው ለቀዋል። «ጭስ ባለበት እሳት አለ» የሚለው በዝግጅት ላይ ለሆነ የእሳት አደጋ ክፍል ሠራተኛ ጥሩ መፈክር ሊሆን ይችላል፤ ዳሩ ግን ይህ ለቤተ ክርስቲያን አይሠራም። «ጭስ ባለበት እሳት አለ» የሚለው የአንድ ሰው ምላስ «የገሃነምን እሳት ያቀጣጥላል» ማለት ይሆናል (ያዕቆብ 3: 6)።

ሁለተኛው የጳውሎስ ማስጠንቀቂያ፡ ጢሞቴዎስ ሁሉንም ነገር በግልጽና በአግባብ እንዲያደርግ ነው። በቤተ ክርስቲያን ውስጥ የተለያዩ ጉዳዮችን በስውር መሥራት ቦታ የለውም። ጌታ ኢየሱስ «በስውር ምንም አልተናገርሁም» አለ (ዮሐንስ 18:20)። አንድ ኃላፊ ጥፋተኛ ከሆነ፤ በሌሎች መሪዎች ፊት መገሰጽ አለበት (1ኛ ጢሞ. 5:20)። ንስሐ እንዲገባ ዕድል ሊሰጠው ያስፈልጋል፤ ንስሐ ከገባም ይቅርታ ሊደረግለት ይገባል (2ኛ ቆሮ. 2:6-11)። አንድ ጊዜ ይቅር ከተባለ፤ ነገሩ ተስተካክሏል፤ እንደገናም መነሳት የለበትም።

ሦስተኛው የጳውሎስ ማስጠንቀቂያ (1ኛ ጢሞ. 5:21) ጢሞቴዎስ ምንም ዓይነት ስሜት ቢሰማው ለቃሉ መታዘዝ እንዳለበት ነው። ለተከሰሰው የቤተ ክርስቲያን አገልጋይ ሳያደላ ወይም አስከፊ ዝንባሌ ሳያድርበት እርምጃ መውሰድ አለበት። በአጥቢያ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ምንም ዓይነት የበላይነት የለም፤ እያንዳንዱ አባል በእግዚአብሔርና በቃሉ ፊት አንድ ዓይነት መብት አለው። ፍትሕ በጎደለው ሁኔታ መፍረድ ወይም ልዩነትን ማሳየት ሁኔታውን ማባባስ ነው።

ሐ. ሽማግሌዎችን መምረጥና መሾም (1ኛ ጢሞ. 5:22-25)፡- የሁሉንም ሰው ልብ የሚያውቀው እግዚአብሔር ብቻ ነው (የሐዋ. 1:24)። ቤተ ክርስቲያን ኃላፊዎችን ለመምረጥ መንፈሳዊ ጥበብና ምሪት ያስፈልጋታል። በስሜት ተነሣስቶ አንድ አዲስ ክርስቲያንን ወይም አዲስ የቤተ ክርስቲያን አባልን በመንፈሳዊ ኃላፊነት ላይ ማስቀመጥ አደገኛ ነው። የአንዳንድ ሰዎች ኃጢአት በግልጽ ይታያል፤ ሌሎች ደግሞ ኃጢአታቸውን መሸፈን ይችላሉ፤ ኃጢአታቸው ግን ይከተላቸዋል (1ኛ ጢሞ. 5:24)። ምንም እንኳን ሌሎች እንዲያዩዋቸው ባያገለግሉም፤ ራሳቸውን የሰጡ አማኞች መልካም ሥራ በግልጥ የሚታይ መሆን ይኖርበታል (5:25)።

በሌላ አነጋገር ከፍተኛ ስሕተት እንዳይገኝባቸው ቤተ ክርስቲያን ለመሪነት የሚታሰቡትን ሰዎች ሕይወት በጥንቃቄ መመርመር አለባት። በኃጢአት ውስጥ የሚመላለሱትን ሽማግሌዎች መሾም ከኃጢአታቸው ጋራ መተባበር ማለት ነው። ዓመፀኛውን ሰው «ደህና ሁን» (እግዚአብሔር ከአንተ ጋር ይሁን) ማለት የክፉ ሥራው ተባባሪዎች የሚያደርገን ከሆነ (2ኛ ዮሐንስ 10-11)፤ እንግዲያውስ ሕይወታቸው

ከእግዚአብሔር ጋር ያልተስተካከለላቸውን ሰዎች ስንሾም ምን ያህል ጥፋተኞች እንሆናለን?

ፍጹም የሆነ መጋቢም ሆነ የቤተ ክርስቲያን አባል የለም፤ ነገር ግን ያ ፍጹም ለመሆን ከመጣር አያገደንም። የአንዲት አጥቢያ ቤተ ክርስቲያን አገልግሎት የሚቆመው ወይም የሚወድቀው ከመሪዎችዋ የተነሣ ነው። ፈሪሃ-እግዚአብሔር የሚታይበት መሪነት ማለት የእግዚአብሔር በረከት ማለት ነው፤ እኛም የምንሻው የዚህ ዓይነቱን አመራር ነው።

ከበላይ አካላት የሚተላለፉ ትእዛዛት

1ኛ ጢሞቴዎስ 6

ይህ ምዕራፍ ጢሞቴዎስ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ያሉትን የተለያዩ ዓይነት አማኞች በሚያገለግልበት ሁኔታ ላይ ጳውሎስ የሰጠው ምክር ተከታይ ነው። ጳውሎስ የወታደር ቤት ቃላት ስለሚጠቀም፣ ዓውዱ ወታደራዊ ነው። «መልካሙን የእምነት ገድል ተጋደል» (6: 12)። «እኔ አዝዝሃለሁ» (6: 13፣ ከ1: 3 ጋራ አንድ ዓይነት ወታደራዊ ቃል ነው)። «ሃብታሞች የሆኑትን እዘዛቸው» (6: 17)። «ጢሞቴዎስ ሆይ፣ የተሰጠህን አደራ ጠብቅ» (6: 20)። በሌላ አነጋገር፣ ጳውሎስን ከጠቅላይ አዛዥ ከእግዚአብሔር ዘንድ ትእዛዛትን ለጢሞቴዎስ የሚያስተላልፍ ጄኔራል አድርገን መመልከት እንችላለን።

ዲ. ኤል. ሙዲ፣ ዘማሪው አይራ ሳንኬይን «የክርስቲያን አርበኞች ለጦር ስትሄዱ» የሚለውን መዝሙር በወንጌል ዘመቻቸው እንዲጠቀም አይፈልጉም ነበር። ሙዲ የተመለከቱዋት ቤተ ክርስቲያን ሠራዊት መስላ አልታየቻቸውም ነበር፤ ምክንያቱም የዛሬው የቤተ ክርስቲያን አባሎች በመታዘዝ ወደ አገልግሎት መስክ ስለማይወጡ እንደ ጥሩ የክርስቶስ ወታደሮች ለመሆን አልበቁም። ወታደሮች በጦርነት ጊዜ እንደዛሬው የማይታዘዙ አባሎች ቢመስሉ ኖሮ በምናቸውም ጦርነት ድልን ባልተቀዳጁ ነበር።

ጳውሎስ ጢሞቴዎስን በቤተ ክርስቲያን ውስጥ አራት ተጨማሪ ቡድኖችን እንዴት እንደሚያገለግልና እንዲሁም የራሱን ሕይወት እንዴት በእግዚአብሔር ፈቃድ ውስጥ እንደሚጠብቅ መክሮታል።

1. ክርስቲያን ባሮች (1ኛ ጢሞ. 6: 1-2)፡- አንዳንድ የታሪክ አዋቂዎች ከሮማ መንግሥት ሕዝብ ግማሽ ያህሉ ባሮች ነበሩ ብለው ገምተዋል። ከነዚህ ውስጥ ብዙዎቹ የተማሩ፣ ጥሩ ባህል ያላቸው ነበሩ፤ ነገር ግን በሕግ ፊት እንደ ሰው አይቆጠሩም ነበር። የወንጌሉ የደኅንነት መልእክትና በክርስቶስ ያለው ነጻነት ለነዚህ ባሮች ተስማማቸውና ብዙዎቹ አማኞች ሆኑ። ባሮች ከጌቶቻቸው ሥራ ጊዜ ከአካባቢው ጉባኤ ጋራ ኅብረት ያደርጉ ነበር። ሆኖም ባሪያ መሆናቸው ለመሰብሰብ እንቅፋት አይሆንባቸውም (ገላትያ 3: 28)።

ነገር ግን አንድ ችግር ነበር፡- አንዳንድ ባሪያዎች በክርስቶስ ያገኙትን አዲስ ነጻነት ምክንያት፤ በማድረግ ላለመታዘዝ፤ ከዚያም ደግሞ በጌቶቻቸው ላይ ለማመፅ ተጠቀሙበት። ምንም እንኳን ወደ ቤተ ክርስቲያን ኅብረት በጸጋ ቢቀላቀሉም፤ በክርስቶስ ያለው መንፈሳዊ ነጻነታቸው በኅብረተሰብ ውስጥ ያላቸውን ስፍራ እንደማይለውጠው መማር ያስፈልጋቸው ነበር።

ሀ. ከማያምኑ ጌቶች ጋር የሚኖሩ ባሪያዎች (1ኛ ጢሞ. 6:1)፡- ማንም ክርስቲያን ጌታ ባሮቹን «ከቀንበር በታች» እንደሚኖሩ አድርጎ አይመለከትም፤ ነገር ግን በፍቅርና በአክብሮት ያስተናግዳቸዋል (ቆላ. 4:1 ፊሊሞና 16)። ባልዳነ ጌታ ላይ የአንድ ባሪያ ማመፅ በወንጌል ላይ ስድብን ያመጣል። «የእግዚአብሔር ስምና» ትምህርቱ ይሰደባል (ሮሜ 2:24)። ጳውሎስና የጥንት ወንጌላዊያን በኃጢአት የተሞላውን የባርነት ሥርዓት በመቃወም እየዞሩ ያልሰበኩበት አንዱ ምክንያት ይህ ነው። እንደዚህ ዓይነቱ ልምምድ ቤተ ክርስቲያንን ማህበራዊ ሥርዓትን ለመቃወም እንደምትፈልግ ወታደራዊ አካል አድርጎ ያስቆጥራት ነበር። ይህም የወንጌሉን የመስፋፋት ብቃት በከፍተኛ ደረጃ ያደናቅፈው ነበር።

ለ. ከሚያምኑ ጌቶች ጋር የሚኖሩ ባሪያዎች (1ኛ ጢሞ. 6:2)፡- እዚህ ላይ ችግር የሚፈጠረው፤ ሁለቱም የዳኑ በመሆናቸው፤ ክርስቲያኑ ባሪያ ለጌታው በአግባቡ ያልታዘዘ እንደሆነ ነው። አንድ ባሪያ «ጌታዬ ወንድሜ ነው» ብሎ ሊከራከር ይችላል። «ሁለታችንም እኩል እስከሆንን ድረስ እኔ የማደርገውን እርሱ ሊነግረኝ አይችልም» እንዲህ ዓይነቱ አመለካከት በቤትም ሆነ በቤተ ክርስቲያን ከፍተኛ ችግሮች ሊፈጥር ይችላል።

ጳውሎስ አማኝ ባሪያዎች ለአማኝ ጌቶቻቸው አክብሮት ማሳየት ለምን እንዳለባቸውና በነጻነታቸው ያለ አግባብ መጠቀም እንደሌለባቸው ሦስት ምክንያቶች ይሰጣል። በጣም ግልጽ የሆነው ምክንያት ጌቶቻቸው ክርስቲያኖች ናቸው (የሚያምኑ)። እንዴት አንድ አማኝ ለሌላው አማኝ መጎዳት ምክንያት መሆን ይችላል? ሁለተኛ ጌቶቻቸው የተወደዱ ናቸው። ፍቅር አያምፅም ወይም ከኃላፊነት የሚያመልጥበትን መንገድ አይፈልግም። በመጨረሻም፤ ሁለቱም ጌቶችና ባሮች ከመታዘዝ ይጠቀማሉ። (የጥቅሙ ተካፋዮች የሚለው ለሁለቱም ሊሆን ይችላል)። ክርስቲያኖች በእግዚአብሔር ፈቃድ ውስጥ ሆነው አንዱ ሌላውን ሲያገለግል ሁሉ ገብ የሆነ በረከት ይኖራል።

አንዲት ከመንግሥት መሥሪያ ቤት ሥራ ለቅቃ ወደ ክርስቲያን ድርጅት ውስጥ ልትሠራ የሄደች ወጣት ቤት አስታውሳለሁ። እዚያ አንድ ወር ያህል ከቆየች በኋላ ሁኔታው እርሷ ከጠበቀችው ውጪ ነበር።

«በምድር ላይ ገነት እንደመኖር ይሆናል ብዬ አስቤ ነበር» ስትል አማረረች፤ ዳሩ ግን ከችግሮች በስተቀረ ምንም ነገር የለም።

«ለቀድሞው አለቃሽ በርትተሽ የምትሠራውን ያህል ለክርስቲያኑ አለቃሽም ትሠራያለሽን?» ብዬ ጠየቅሁዋት። የፊትዋ ሁኔታ መልሱን ሰጠች። «የበለጠ ለመሥራት ሞክሪ። እንዲሁም የበለጠ አክብሮት አሳዩው። በቢሮ ውስጥ ያላችሁት ሁሉ የዳናችሁ ስለሆናችሁ ብቻ ተግባራዊ ከመሥራት ይልቅ ያነሰ መሥራት ትችላላችሁ ማለት አይደለም።» ብዬ መከርኳት። ምክራን ከተቀበለች በኋላ ችግሮችዋ ተወገዱ።

2. ሐሰተኛ አስተማሪዎች (1ኛ ጢሞ. 6:3-10)

ጳውሎስ ይህንን ደብዳቤ ስለ ሐሰት አስተማሪዎች ማስጠንቀቂያ በመስጠት ይከፍታል (1:3-7)፤ እንዲያውም አንዳንድ አደገኛ ትምህርቶቻቸውን በመቃወም አስተምሯል (4:1-5)። ሐሰተኛ ትምህርቶች በቀላሉ ሰርገው መግባት ስለሚችሉ (የሐዋ. 20:28-32)፥ በአጥቢያ ቤተ ክርስቲያን የሚገኙ መንፈሳዊ መሪዎች ሳያቋርጡ ምን ትምህርት እንደሚሰጥ መከታተል አለባቸው። አንድ የማውቀው መጋቢ፥ አንድ የሰንበት ትምህርት አስተማሪ የእግዚአብሔርን ቃል በማስተማር ፈንታ የራሱን «ራዕይ» ሲያስተምር አግኝቶታል።

ሀ. የእነዚህ የሐሰት አስተማሪዎች ምልክቶች (1ኛ ጢሞ. 6:3-5)፡- የመጀመሪያው ምልክት «ከጌታችንም ከኢየሱስ ክርስቶስ በሆነው ጤናማ ቃልና እግዚአብሔርን ለመምሰል በሚስማማ ትምህርት» (6:3) ለመኖር አይፈልጉም። ይህ ትምህርት ከእግዚአብሔር ስለሆነ፥ እግዚአብሔርን ወደመምሰል ያሳድጋል። ኢሳያያስ ለማንኛውም አስተማሪ የሚያቀርበው ፈተና «ወደ ሕግና ወደ ምስክር ሂዱ! እንዲህ ያለውን ቃል ባይናገሩ ንጋት አይበራላቸውም» (ኢሳ. 8:20)። በቤተ ክርስቲያን «ንጹሕ (ጤናማ) የሆነውን ቃል አጥብቆ መያዝ» (2ኛ ጢሞ. 1:13) በጣም አስፈላጊ ነው።

ሁለተኛው ምልክት የአስተማሪው የራሱ አመለካከት ነው። ሐሰተኛ አስተማሪ ትሑት በመሆን ፈንታ ይታበያል፤ ነገር ግን ምንም ነገር ስለማያውቅ የሚታበይበት ነገር የለውም (1ኛ ጢሞ. 6:4 እንዲሁም 1:7)። ቃሉን የሚያስተውል አማኝ የሚቃጠል ልብ እንጂ

ኩራተኛ ልብ አይኖረውም (ሉቃስ 24:32 እና ትን. ዳንኤል 9:1-20 ተመልከቱ)። ይህ «የትዕቢት አመለካከት» አስተማሪውን ስለ ጥቃቅን «ቃላት» እንዲከራከር ያደርገዋል (1ኛ ጢሞ. 6:3)። «የክርስቶስን ... ጤናማ ቃል» ከመመገብ ይልቅ የጥያቄዎች በሽታ ይዞታ ለማለት ይቻላል። በ (6:4) «እንደ በሽተኛ ይናፍቃል» የሚለው ቃል «በክፉ መሻቶች የተሞላ» ማለት ነው። የእንደዚህ ዓይነቱ መንፈሳዊ ያልሆነ ትምህርት ውጤቱ «ቅንዓት፣ ጠብ፣ ስድብ፣ መጥፎ ጥርጣሬ፣ እና የማያቋርጥ ክርክር» ነው (6:4-5)።

ይህ ሁሉ የሚያሳዝነው ሕዝቡ እውነትን ያገኙ እየመሰላቸው «እውነትን መቀማታቸው» ነው (6:5)። አለማወቃቸውን የሚለዋወጡባቸው ሳምንታዊ የክርክር ስብሰባዎቻቸው በጸጋ የሚያድጉባቸው መንገዶች እንደሆኑ ያስባሉ። ይሁን እንጂ ውጤቱ መሻሻል ሳይሆን የባሕርይ መበላሸት ነው።

ለ. የትምህርታቸው ዓላማ (1ኛ ጢሞ. 6:5-10)፡- እነዚህ የሐሰት አስተማሪዎች «እግዚአብሔርን መምሰል ገንዘብ የማግኛ መንገድ ነው» ብለው ይገምቱ ነበር (ቀጥተኛ ትርጉም)። «እግዚአብሔርን መምሰል» በዚህ ቦታ (6:5) «የክርስትና እምነት መግለጫ» ነው እንጂ፤ በመንፈስ ቅዱስ ኃይል የሆነ እውነተኛ ቅዱስ ኑሮ አይደለም። ሃይማኖታዊ መግለጫቸውን እንደ ገንዘብ ማግኛ ዘዴ ተጠቅመውበታል። እነርሱ ያደረጉት ሃይማኖታዊ ንግድ እንጂ፤ እውነተኛ አገልግሎት አልነበረም።

ጳውሎስ ጥሪውንና አገልግሎቱን ለገንዘብ ማግኛ እንዳይጠቀምበት ሁል ጊዜ ይጠነቀቅ ነበር። እንዲያውም አንድ ጊዜ ከቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን የተላከለትን ዕርዳታ ማንም ሰው በገንዘብ ወዳድነት እንዳይወቅሰው አልቀበልም ብሏል (1ኛ ቆሮ. 9:15-19)። ስብከቱን እንደ «የሰው ንብረት መቀሚያ ካባ» አድርጎ በፍጹም አለተጠቀመም (1ኛ ተሰ. 2:5)። በአሁኑ ዘመን ሞኞችን ሰዎች እየሰበኩ የእርዳታ ተስፋ እየሰጡ ገንዘባቸውን የሚወስዱባቸውን ሃይማኖታዊ ቀማኞችን ማየት አሳዛኝ ነገር ነው።

ጢሞቴዎስንና እኛንም ለማስጠንቀቅ ጳውሎስ ስለ ክፉ ምኞት አደገኝነት አራት ጭብጦችን አካፍሏል፡-

1. ሀብት እርካታን አያመጣም (1ኛ ጢሞ. 6:6)፡- እርካታ የሚለው ቃል «ውጪ ያለው ሁኔታ ሳይረብሸን በውስጣችን በሰላም የምንጠበቅበት ውስጣዊ ብቃት» ነው። ጳውሎስ ይህንኑ ቃል ወደ

በኋላ ተጠቅሞበታል። «የምኖርበት ኑሮ ይበቃኛል ማለትን ተምረያለሁና» (ፈሊጽስዩስ 4: 11)። እውነተኛ እርካታ የሚገኘው ፈሪሃ-እግዚአብሔር ካለበት ልብ እንጂ፥ በእጅ ከሞላ ሀብት አይደለም። ለሰላምና ለዋስትና በቁሳቁስ ነገሮች የሚታመን ሰው በፍጹም አይረካም። ቁሳቁስ ነገሮች የመሳብ ኃይላቸው የሚሟሸሸበት መንገድ አለ። ወደ ሥነ-አእምሮ ሐኪሞች የሚሄዱና ራሳቸውን ለመግደል ብዙ ጊዜ የሚሞክሩት ድሆች ሳይሆኑ፥ ሀብታሞች ናቸው።

2. ሀብት ዘለዓለማዊ አይደለም (1ኛ ጢሞ. 6:7)፡- ይህንን ቁጥር ለመተርጎም እፈልጋለሁ። «ወደዚህ ዓለም ምንም ይዘን ስላልመጣን፥ ምንም ይዘን ለመሄድ አንችልም» (ኢዮብ 1:21 ተመልከቱ)። በሞት ጊዜ የአንድ ሰው መንፈስ አካሉን ለቅቆ ሲሄድ፥ ምንም ይዘ መሄድ አይችልም፤ ምክንያቱም ያ ሰው ወደ ምድር ሲመጣ (በሚወለድበት ጊዜ) ምንም ይዘ አልመጣም። ማንኛውም የምናከማቸው ሀብት ለመንግሥት፥ ለወራሽቻችን፥ እና ምናልባት ለእርዳታ ድርጅቶችና ለቤተ ክርስቲያን አገልግሎት ይውላል። «ምን ያህል ነገር ትቶ ሄደ?» ለሚለው ጥያቄ ሁልጊዜም መልሱን እናውቀዋለን። «ሁሉንም ነገር!»

3. መሠረታዊ ፍላጎቶቻችን በቀላሉ ይሟላሉ (1ኛ ጢሞ. 6:8)፡- ምግብና መከለያ (ልብስና መጠለያ) መሠረታዊ ፍላጎቶች ናቸው። እነርሱን ካጣን ሌሎች ነገሮችን የመንከባከብ አቅም እናጣለን። ገንዘብ የማጠራቀም ሱስ የተጠናወተው ሰው፥ ገንዘቡን ደብቆ በረሃብ ጠኔ ሊሞት ያጣጥራል። አንድ ቀላል ኑሮ የሚኖር የክርስትና ቡድን አባል «ከዌከር» አዲስ ጎረቤቱ ሙሉ የቤት ዕቃውንና «የተሳካላቸው ሰዎች» የሚሰበስቧቸውን ውድ መጫወቻዎች ይዞ ሲገባ ተመለከተ። ከዚያም ወደ አዲስ ጎረቤቱ በመሄድ እንዲህ አለው፡- «ወንድም አንድ ነገር ከፈለግህ እኔጋ ና፥ እኔም እንዴት ያለዚያ ልትኖር እንደምትችል እነርግሃልሁ» አለው። ሄነሪ ዴቪድ ሶርው የተባሉት ታላቁ የ1800 ዓ.ም. ጸሐፊ፥ ሰው ሀብታም ሊባል የሚችለው ያለው ጥቂት ነገር ቢሆንም እንኳ ባለው ነገር በሙሉ ደስተኛ ከሆነ ብቻ ነው።

ዓለም የምትጋፈጣቸው የምጣኔ ሀብትና የኃይል ችግሮች፥ ምናልባት እግዚአብሔር ሰዎች ኑሮአቸውን በቀላሉ እንዲመሩ ለማበረታታት የሚጠቀምበት ይሆናል። ብዙዎቻችን «ሁሉም ነገር ምን ያህል

ዋጋ እንደሚያወጣ እናውቃለን፤ ሆኖም የአንዱንም ነገር ጥቅም አናውቅም።» በምችት ዕቃዎች ስለተጥለቀለቅን፥ መሠረታዊ በሆኑ ፍላጎቶቻችን መደሰትን ረስተናል።

4. ሀብትን መመኘት ወደ ኃጢአት ይመራል (1ኛ ጢሞ. 6:9-10)፡-

«ሀብታሞች ለመሆን የሚፈልጉ ...» የሚለው ትክክለኛው ትርጉም ነው። ደስተኛና የተሳካለት ሰው ለመሆን በርካታ ቁሳዊ ሀብት እንዲኖረው የሚሻውን ሰው ይገልጻል። ባለጠግነት ግን ወጥመድ ነው፤ ወደ እስራት እንጂ፥ ወደ ነጻነት አይመራም። እርካታን በመስጠት ፈንታ ባለጠግነት አዲስ ምኞቶችን (ፍላጎቶችን) ይጨምራል። እነዚህም ደግሞ መርካት አለባቸው። እርዳታንና ጤንነትን በመስጠት ፈንታ ከልክ በላይ የሆነ ቁሳቁስ ይጎዳል፤ ያቆስላልም። ጳውሎስ በግልጽ ያስረዳው ውጤት «ሰዎችን በሚያበላሽና በሚያጠፋ ከንቱና አደገኛ በሆነ በብዙ ምኞት ወጥመድም ይወድቃሉ» (6:9፥ አዲሱ ትርጉም)። ይህም እየሰጠመ የሚሄደውን የሰው ሁኔታ ይገልጻል። ሀብቱን ተማምኖ «ብቻውን ቀዘፈ»፥ ነገር ግን ማዕበሉ መጣ፥ እርሱም ሰጠመ።

ሃይማኖትን ሀብት ለማከማቻ መሸፈኛ አድርጎ መጠቀም አደገኛ ነገር ነው። የእግዚአብሔር ሠራተኛ በእርግጥ ደመወዙ ይገባዋል (5:17-18)፤ ነገር ግን የሚደክምበት ምክንያት ገንዘብ ለማግኘት መሆን የለበትም። ያ እርሱን «ሙያተኛ» እንጂ፥ እውነተኛ እረኛ አያደርገውም (ዮሐንስ 10:11-14)። «ምን ያህል አገኛለሁ» ከማለት፥ ይልቅ «ምን ያህል መስጠት እችላለሁ?» ብለን መጠየቅ አለብን።

3. መጋቢው ራሱ (1ኛ ጢሞ. 6:11-16፥ 20-21)

ለሕዝቡ ፍላጎቶች በሚጠነቀቅበት ጊዜ፥ ጢሞቴዎስ ለራሱም መጠንቀቅ ያስፈልገው ነበር። «ለራስህ ተጠንቀቅ» (4:16) የሚለው ከጳውሎስ ምክሮች አንዱ ነበር። «አንተ ግን» (6:11) የሚለው ቃል በጢሞቴዎስና በሐሰት አስተማሪዎች መካከል ያለውን ልዩነት ያሳያል። እነርሱ የዓለም ሰዎች ሲሆኑ፥ እርሱ ግን «የእግዚአብሔር ሰው» ነው። ይህ የተለየ «መጠሪያ» ለሙሴ (ዘዳግም 33:1)፥ ለሳሙኤል (1ኛ ሳሙኤል 9:6)፥ ለኤልያስ (1ኛ ነገስት 17:18)፥ እና ለዳዊትም (ነህምያ 12:24) ተሰጥቶአቸው ነበር፤ ስለዚህ ጢሞቴዎስ ከመልካም ጓደኞች ጋር ነበር።

ጳውሎስ ለጢሞቴዎስ አራት ምክሮችን ይሰጣል። እነዚህም ከታዘዛቸው፥ በአገልግሎቱ መሳካትንና እንደ እግዚአብሔር ሰው የማያቋርጥ ምስክርነት የሚያስገኙ ነበር።

ሀ. ሸሽ (1ኛ ጢሞ. 6:11)፡- መሸሽ የፍርሃት ምልክት ሆኖ የሚታይባቸው ጊዜያት አሉ። ነህምያ «እንደኔ ያለ ሰው መሸሽ ይገባዋል?» በማለት ጠየቀ (ነህ. 6:11)። ነገር ግን መሸሽ የጥበብ ምልክትና የድል መንገድ የሚሆንባቸው ሌሎች ጊዜያት አሉ። ዮሴፍ በጌታው ሚስት በተፈተነ ጊዜ ሸሽ (ዘፍጥረት 39:12)። እንዲሁም ዳዊት ንጉስ ሳዖል ሊገድለው በሞከረ ጊዜ ሸሽ (1ኛ ሳሙ. 19:10)። ጳውሎስ በዚህ ቦታ የተጠቀመበት «ሸሽ» የሚለው ቃል ሩሜ ከሚለው ጋር በቀጥታ አይገናኝም፤ ነገር ግን ጢሞቴዎስ ራሱን ከኃጢአትና ከሐሰት አስተማሪዎች እንዲለይ የሚጠቁም ነው። ይህ በ6:5 ላይ ያለውን ምክር ያስተጋባል፡- «ከእነዚህ ራስህን ለይ»።

ሁሉም ኅብረት መልካም አይደለም፤ ሁሉም መለየት ደግሞ መጥፎ አይደለም። የእግዚአብሔር አገልጋይ በሐሰተኛ ትምህርቶችና ፈሪሃ-እግዚአብሔር በሌለባቸው ልምምዶች ላይ አቋም የሚወስድባቸውና ራሱን ከእነርሱ የሚለይባቸው ጊዜያት አሉ። ሆኖም በግላዊ ጥላቻ ወይም በሥጋዊ የወገናዊነት መንፈስ ሳይሆን፥ በመጽሐፍ ቅዱስ ጽኑ እምነት ላይ በመመሥረት መሥራቱን ማረጋገጥ አለበት።

ለ. ተከተል (1ኛ ጢሞ. 6:11)፡- መለየት ያለ አዎንታዊ ዕድገት ብቸኝነት ነው። እነዚህን የመንፈስ ቅዱስ ጸጋዎች በሕይወታችን ውስጥ ማሳደግ አለብን፤ አለዚያ በምናቀርበው መልካም አሳብ ሳይሆን፥ በተቃውሞ አሳብ ብቻ እንታወቃለን። «ጽድቅ» ማለት «የግል ፍጹምነት» ማለት ነው።

«እግዚአብሔርን መምሰል» ማለት «ተግባራዊ ቅድስና» ማለት ነው። የመጀመሪያው የሚሄደው ከባሕርይ ጋር ሲሆን፥ ሁለተኛው ከጠባይ ጋር ነው።

«እምነት» የሚለው ቃል «ታማኝነት» ተብሎ ቢተረጎም የተሻለ ይሆናል። ታላቁ ችሎታ እምነት የሚጣልበት ሆኖ መገኘት እንደሆነ በሚገባ ተገልጿል።

«ፍቅር» ራሱን ስለሌላ ሰው መሥዋዕት የሚያደርገው «አጋፔ» ፍቅር ነው። ለመስጠት እንጂ ለመቀበል አይፈልግም።

«ትዕግሥት» ወደ ፊት መቀጠል በሚያዳግትበት ጊዜ በዚያው በመቆየት የ «መጽናት»ን አሳብ ይይዛል። በአስቸጋሪ ሁኔታዎች ውስጥ ጸንቶ የሚቆየው የግል ርካታ ሳይሆን፤ የመንፈስ ጥንካሬ ነው።

«ትሕትና» ደካማነት ሳይሆን፤ ነገር ግን «በቁጥጥር ሥር ያለ ኃይል» ነው። የጸና ደፋርነት ያለ ትሕትና ሰውን ጨካኝ ሊያደርግ ይችላል። ምናልባት «የውሃት» የሚለው ትርጉም በደንብ ይገልጻል። ሐ. ተዋጋ (1ኛ ጢሞ. 6: 12-16)፡ - ግሉ ሲተረጎም «ሳታቋርጥ ተዋጋ» ማለት ነው። «ሥቃይ» የሚለውን ቃል ያሳስበናል። ይህም ለሯጮችና ለወታደሮች የሚያገለግል ቃል ነው። ጦርነትን ለማሸነፍ ወይም በውድድር ለማሸነፍ በብርቱ የሚደክመውንና ያለውን ሁሉ የሚሰጠውን ሰው ይገልጻል። ጳውሎስ የሕይወቱ መጨረሻ ሲቃረብ መልካሙን ገድል ተጋድያለሁ (2ኛ ጢሞ. 4: 7) ብሎ ጻፈ።

ዳሩ ግን «ውጊያው» ከአማኞች ጋር አይደለም። በእግዚአብሔር ሰውና በዙሪያው ባለው ጠላት መካከል የሚደረግ ነው። የሚዋጋው እምነትን ለመከላከል ነው። ይህም ቤተ ክርስቲያን የያዘችው እውነት ነው (6: 20 ተመልከት)። እንደ ጥንቱ ነህምያ፤ የዛሬዎቹ ክርስቲያኖች በአንድ እጃቸው ለግንባታ የሚረዳ የሲሚንቶ መለሰኛ ማንካ፤ በሌላኛው ደግሞ የውጊያ ሰይፍ መያዝ ያስፈልጋቸዋል (ነህምያ 4: 17)። አንዳንድ ክርስቲያኖች ጠላትን በመዋጋት በጣም ብዙ ጊዜ ሲያጠፉና የራሳቸውን ሥራ ለመሥራትና ቤተ ክርስቲያን ለመገንባት ጊዜ ሲያጡ መመልከት በጣም ያሳዝናል። በሌላ በኩል ጠላትን ጠንክረን ካልተቃወምነው፤ የገንባነው ከኛ ሊወሰድብን ይችላል።

በውጊያው ውስጥ የሚያበረታታን ነገር ምንድን ነው? «የዘለዓለም ሕይወት» አለን፤ እናም እርሱን በመያዝ በልምምዳችንም ውስጥ እንዲሠራ መፍቀድ ያስፈልገናል። በእግዚአብሔር መጠራታችን የድልን ዋስትና ይሰጠናል። በክርስቶስ የማመናችንን ምስክርነት በአደባባይ ሰጥተናል፤ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ የሚገኙ ሰዎች ከኛ ጋር ይቆማሉ።

ሌላው በውጊያ ጊዜ የሚያበረታታን የአዳኞችን የኢየሱስ ክርስቶስ ምስክርነት ነው። እርሱ በጴንጤናዊው በጲላሞስ ፊት «መልካም ምስክርነት መስክሯል» (6: 13)፤ በመሆኑም በጠላቱ ፊት አልወላወለም። እግዚአብሔር አብ ከእርሱ ጋራ እንደነበረ፤ ለእርሱ እየተጠነቀቀለት እንደሆነና ከሙታን እንደሚነሣ ያውቅ ነበር። «ነገሮች ሁሉ ሕይወት እንዲኖራቸው የሚያደርገው» (ቀጥታ ትርጉም) እና ለኛ

የሚጠነቀቀው እግዚአብሔር ስለሆነ፤ መፍራት አያስፈልገንም። የጢሞቴዎስ ተፈጥሮአዊ ዓይነ-አፋርነትና ፍርሃት ከውጊያው እንዲያፈገፍግ ሊያደርገው ይችላል፤ ነገር ግን ማድረግ ያለበት ኢየሱስ ክርስቶስንና ደፋር ምስክርነቱን ማስታወስ ነበር። ይህም የሚያበረታታው ነበር።

ጳውሎስ ለጢሞቴዎስ ወታደራዊ ትእዛዛት ይሰጣል፡- «እኔ አዝሃለሁ» (ቁ. 13 እንዲሁም 1: 3)። ትእዛዛቱን መጠበቅና መታዘዝ ነበረበት። ለምን? ምክንያቱም አንድ ቀን አዛዥ ይገለጽና እርሱም የሥራውን ዘገባ ያቀርባል። ዝግጁ የሚሆንበት ብቸኛው መንገድ «ያለ እድፍ እና ያለነቀፋ» ትእዛዛቱን መፈጸም ነበር (6: 14)።

«መገለጥ» (6: 14) የሚለው ቃል በግሪክ ቋንቋ «የክብር መገለጥ» የሚል ትርጉም ይሰጣል። በጳውሎስ ጊዜ ይህን ቃል በአፈ ታሪክ ውስጥ የአማልክትን መገለጥ ለመግለጽ ይጠቀሙበት ነበር። ይህም በተለይ አንድን ሰው ከችግር ለማዳን መገለጻቸውን ያሳይ ነበር። ጳውሎስ ይህንን ቃል ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ የመጀመሪያ ምጽአትና (2ኛ ጢሞ. 1: 10) ስለ መመለሱ ለመግለጽ (2ኛ ጢሞ. 4: 1፥ 8) ተጠቅሞበታል። ክርስቶስ ዳግም የሚመጣበትን ጊዜ አናውቅም፤ ነገር ግን ይህ «በራሱ ሰዓት» (1ኛ ጢሞ. 6: 15) ይሆናል፤ እርሱም ሰዓቱን ያውቀዋል። የኛ ድርሻ በየዕለቱ ታማኞች መሆንና በእርሱ ውስጥ መኖር ነው (1ኛ ዮሐ. 2: 28)።

የ 1ኛ ጢሞ. 6: 16 ዋና አሳብ የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ አምላክና አባት የሆነው እግዚአብሔር አብ ነው። ሌሎች መጠሪያውን ሊወስዱ ቢችሉም፤ የሚገዛ እርሱ ብቻ ነው። «ብቻውን የሆነ ገዢ» (6: 15) «ኃይል» ከሚል ቃል የመጣ ነው። የምድር ነገሥታትና ገዢዎች ኃይልና ሥልጣን ያላቸው ይመስላቸው ይሆናል፤ ነገር ግን እግዚአብሔር የሁሉ ጌታና ልዑል ነው (መዝሙር 2 ተመልከቱ)።

«የነገሥታት ንጉሥና የጌቶች ጌታ» (1ኛ ጢሞ. 6: 15) ኢየሱስ ክርስቶስን እንድናስብ ያደርገናል (ራዕይ 17: 14፤ 19: 16)፤ ነገር ግን በዚህ ስፍራ መጠሪያውን የተጠቀመው ለእግዚአብሔር አብ ነው። በእርግጥ ኢየሱስ ክርስቶስ አብን ለእኛ ይገልጥልናል፤ ስለዚህም በትክክል ይህንን መጠሪያ ሊጠቀምበት ይችላል።

«የማይሞት» (1ኛ ጢሞ. 6: 16) ማለት «ለሞት ያልተገዛ» ማለት ነው። ሰው ለሞት የተገዛ ሲሆን፤ እግዚአብሔር ግን አይደለም። የማይሞት እግዚአብሔር ብቻ ነው። ይህም ዋና አብሮት የነበረ ማንነቱ

ነው። እርሱ «የማይሞት፣ የማይታይ እና ብቻውን ጠቢብ አምላክ» ነው (1: 17) እግዚአብሔር ለሞት ባለመገዛቱ እርሱ ሕይወትና ሕይወት ሰጪ ነው። እርሱ የማይበላሽና ለመበስበስ ወይም ለመለወጥ ያልተገዛ ነው። በዚህ ሕይወት አማኞች በሚሞት አካል ውስጥ ናቸው፤ ነገር ግን ኢየሱስ ክርስቶስ በሚመለስበት ጊዜ የእርሱን የማይሞት ባሕርይ እንካፈላለን (1ኛ ቆሮ. 15: 50-58)።

ጳውሎስ እነዚህን ሁሉ እውነቶች ስለ እግዚአብሔር ያስረዳው ጢሞቴዎስ «የእምነትን መልካም ገድል እንዲጋደል» እና ተስፋ እንዳይቆርጥ እንደሆነ ልብ በል። እግዚአብሔር የሁሉ ገዢ ስለሆነ ሕይወትን መፍራት የለብንም፤ እንዲሁም እርሱ አለመሞትን ስለሚያካፍለን ሞትን መፍራት አያስፈልገንም።

ጢሞቴዎስ ፈሪሃ-እግዚአብሔርን በማታውቅ የኤፌሶን ከተማ ውስጥ ይኖር ነበር፤ ነገር ግን እግዚአብሔር በክቡር ብርሃን ይኖራል። «የእግዚአብሔር ክብር መታየት እንደሚያቃጥል እሳት ነበረ» (ዘጸአት 24: 17)። «ብርሃንን እንደልብስ ለብሰህ» [መዝሙር (104): 2]። ዮሐንስ ስለ መንግስተ ሰማይ የሰጠው መግለጫ ለከተማይቱ ብርሃን በሚሰጠው በእግዚአብሔር ክብር ላይ ያተኩራል (ራእይ 21: 11፥ 23-24፤ 22: 5)። እርግጥ ብርሃን የቅድስና ምልክት ነው (1ኛ ዮሐ. 1: 5-7)። እግዚአብሔር ከኃጢአት ተለይቶ ይኖራል፤ እንዲሁም እግዚአብሔር በቅድስናው የተከበረ ነው።

ለኃጢአተኛው የሰው ልጅ ወደ ቅዱስ እግዚአብሔር መቅረብ የማይቻል ነው። ወደ እርሱ መቅረብ የምንችለውና እርሱም ሊቀበለን የሚችለው በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል ብቻ ነው። ያዕቆብ እግዚአብሔርን በብሉይ ኪዳን ዘመን በምድር ላይ ከሚገለጽባቸው መንገዶች በአንደኛው መልክ ተመለከተው (ዘፍጥረት 32: 30)፤ እንዲሁም እግዚአብሔር ለሙሴ ከክብሩ የተወሰነ ክፍል እንዲመለከት ፈቀደለት (ዘጸአት 33: 18-23)። «እግዚአብሔርን ያየው አንድ ስንኳ የለም» (ዮሐንስ 1: 18)። ይህ እግዚአብሔርን በማንነቱ፥ በመንፈሳዊ ባሕርዩ ማየትን ያመለክታል። እኛ ለማየት የምንችለው የማንነቱን ነፃብራቅ ብቻ ሲሆን፥ ይህም በኢየሱስ ክርስቶስ ስብዕና ውስጥ እግዚአብሔርን እንደ ማየት ነው።

ጳውሎስ ስለ እግዚአብሔር ስብዕና ይህን ያህል የጻፈው ለምንድን ነው? ምናልባት በሮማ ግዛት ውስጥ የነበረውን «የሐሰት ንጉሥ» በተመለከተ ማስጠንቀቂያ ለመስጠት ይሆናል። በየጊዜው «ቄሳር ጌታ

ነው» እያሉ ማንቆለጳጳስ የተለመደ ነበረ። በእርግጥ ክርስቲያኖች «ኢየሱስ ክርስቶስ ጌታ ነው» ይሉ ነበር። «ዘለዓለማዊ ኃይልና ክብር ያለው» እግዚአብሔር ብቻ ነው (1ኛ ጢሞ. 6:16)። ጢሞቴዎስ መልካሙን የእምነት ገድል የሚጋደል ከሆነ፤ አምልኮና ሙሉ መሰጠት የሚገባው ኢየሱስ ክርስቶስ ብቻ እንደሆነ መወሰን ነበረበት።

መ. ታማኝ ሁን (1ኛ ጢሞ. 6:20-21)፡- እግዚአብሔር እውነቱን ለጳውሎስ ሰጥቷል (1:11)፤ እንዲሁም ጳውሎስ ለጢሞቴዎስ ሰጥቶታል። አደራውን መጠበቅና በተራቸው ለማስተላለፍ ለሚችሉ ለሌሎች ሰዎች መስጠት የጢሞቴዎስ ኃላፊነት ነበር (2ኛ ጢሞ. 2:2)። ይህ እግዚአብሔር እውነትን የሚጠብቅበትና በዓለም ዙሪያ የሚያሠራጭበት መንገድ ነው። እኛ የእምነት ትምህርት ወኪሎች ነን፤ በመሆኑም የእርሱን የምስራች ቃል በማካፈል ታማኞች እንድንሆን እግዚአብሔር ይጠብቅብናል።

«በውሸት እውቀት ከተባለ» (1ኛ ጢሞ. 6:20)፤ ስለዚህ ቃል ጳውሎስ በዚህ ቦታ የሚያመለክተው «የተለየ መንፈሳዊ እውቀት» እንዳላቸው ስለሚናገሩት የሐሰት መምህራን ቡድን «ኖስቲኮች» ነው። (ለእውቀት የግሪኩ ቃል ኖሲስ ተብሎ ይነበባል። «አግኖስቲክ» ማለት ግን ስለ ሃይማኖት ጉዳይ ምንም የማያውቅ ማለት ነው። ኖስቲክ ስለ ሃይማኖት ጉዳይ በጣም ብዙ አውቃለሁ የሚል ነው)።

በዚህ ቦታ ወደ ኖስቲክስ ሐሰተኛ ትምህርቶች ዝርዝር ውስጥ መግባት አያስፈልግም። ጳውሎስ ወደ ቆላስይስ ደብዳቤ የጻፈው እነርሱን ለመቃወም ነበር። እነርሱ ከራእይና ከሌሎች ልምምዶች «የተለየ መንፈሳዊ እውቀት» አለን ይሉ ነበር። እንዲሁም ከብሉይ ኪዳን መጻሕፍት ውስጥ «የተደበቁ እውነቶች» በተለይም «የትውልድ ዝርዝሮችን» እንዳገኙ ይናገሩ ነበር፤ ቁስ አካልን ክፉ ነው ብለው ይቆጥሩ ነበር፤ እንዲሁም እነዚህ ሰዎች ተከታታይነት ያላቸው «ነፀብራቆች» እግዚአብሔርን ከሰው ጋር እንደሚያገናኙ ያስተምሩ ነበር። ኢየሱስ ክርስቶስ ከእነዚህ «ነፀብራቆች» ታላቁ ብቻ እንደሆነ ይናገራሉ።

ኖስቲኮች እንግዳ የሆነ ትምህርት ነበራቸው። ይኸውም ከክርስትና፣ ከምሥራቃውያን የጸሎትና የተመስጦ ልምምድ «ኦሪየንታል ሚስቲሲዝም»፣ ከግሪክ ፍልስፍና እና ከአይሁድ ሕግ-አጥባቂነት የተቀየጠ ነበር። ዛሬ እንደምናያቸው ብዙዎቹ የምሥራቅ ኑፋቂዎች፣ ይህኛውም «አንድ ነገርን ለሁሉም ሰው»

ትቷል፤ ነገር ግን ጳውሎስ ትምህርታቸውን በአንድ አስደንጋጭ ዓረፍተ ነገር አጠቃልሎታል፡- «ለዓለም የሚመች ከንቱ ልፍለፋ»። ፊሊፒስ «የተቃራኒ አሳቦች አምላክ የለሽ ቅየጣ» በማለት ይተረጉመዋል።

ጢሞቴዎስ እነዚህን ትምህርቶች ማስወገድ የሚያሻው ለምንድን ነው? ምክንያቱም የነዚህ ትምህርቶች ተሳታፊ የሆኑት አንዳንድ ሰዎች «ከእምነት ስተዋልና» (6:21) ነው። አንድን ሰው ከእምነት እንዲስት የሚያደርጉት (6:10) ትክክል ያልሆኑ ዓላማዎች (የገንዘብ መውደድ) ብቻ ሳይሆን፤ ነገር ግን ትክክል ያልሆኑ ትምህርቶችም ጭምር ናቸው። እነዚህ ውሸቶች ቀስ በቀስ ወደ አንድ ሰው አሳብና ልብ መንገዳቸውን ያቀናሉ፤ እናም ከመንቃቱ በፊት ከእውነት መንፈስ ይርቃል።

4. ሀብታሞች (1ኛ ጢሞ. 6:17-19)

ጳውሎስ ገንዘብን ስለ መውደድ አደገኝነት መጀመሪያውኑ ጽፏል። ነገር ግን ሀብታሞች እንዲያስተላልፍ የተለየ «ትእዛዝ» ለጢሞቴዎስ ያክልለታል። ምናልባት ይህ ትእዛዝ እኛን እንደማይመለከት እናስብ ይሆናል፤ ነገር ግን ይመለከተናል። ዛሬ የምንኖርበት የኑሮ ደረጃ በጢሞቴዎስ ማሳበረ ምእመናን ዓይን ያለ ጥርጥር ሀብታሞች ያደርገናል።

ሀ. ትሑት ሁን (1ኛ ጢሞ. 6:17)፡- ሀብት አንድን ሰው የሚያስታብየው ከሆነ፤ ራሱንም ሆነ ሀብቱን አያስተውልም። «ሀብት ለማከማቸት እርሱ ጉልበት ሰጥቶሃልና አምላክህን እግዚአብሔርን አስብ» (ዘዳግም 8:18)። እኛ ባለቤቶች ሳንሆን፤ ባለአደራዎች ነን። ሀብት ቢኖረን፤ ከእግዚአብሔር ችርነት የተነሣ ነው እንጂ እኛ ባለን የተለየ ችሎታ ምክንያት አይደለም። የቁሳቁስ ሀብት አንድን ሰው ትሑት ሊያደርገውና ራሱን ሳይሆን፤ እግዚአብሔርን እንዲያከብር ምክንያት ሊሆነው ይገባል።

«በአሁኑ ዓለም ባለጠጋ» መሆንና በሚቀጥለው ድሃ መሆን ይቻላል (1ኛ ጢሞ. 6:17)። እንዲሁም በዚህ ምድር ውስጥ ድሃ መሆንና በሚቀጥለው ደግሞ ሀብታም መሆን ይቻላል። ኢየሱስ ስለ ሁለቱም ተናግሯል (ሉቃስ 16:19-31)፤ ነገር ግን አንድ አማኝ ያለውን እግዚአብሔርን ለማክበር ከተጠቀመበት፤ በዚህ ምድር እና በሚመጣውም ሀብታም ሊሆን ይችላል (ማቴ. 6:19-34)። በእርግጥ በዚህ ምድር ድሀ የሆነ ሰው ያለውን የተወሰነ ነገር እግዚአብሔርን ለማክበር ሊጠቀምበትና በሚቀጥለው ዓለም ትልቅ ሽልማት ሊያገኝ ይችላል።

ለ. በገንዘብ ሳይሆን፤ በእግዚአብሔር ታመን (1ኛ ጢሞ. 6:17)፡- በጌታችን ምሳሌ ውስጥ ያለው ሀብታሙ ገበሬ (ሉቃስ 12:13-21) ሀብቱ መመኪያው እንደሆነ አሰበ፤ ነገር ግን ሀብቱ መመኪያው ሊሆን እንደማይችል የሚያስረዳ ፍንጭ ነበር። ለጥቃት የሚያመለክት ነበር። በትክክል በእግዚአብሔር አይታመንም ነበር። ሀብት በጠቀሜታው (ባለማቋረጥ በመለዋወጡ) ብቻ ሳይሆን፤ በዘለቄታውም የሚተማመኑበት አይደለም። ሌቦች ሀብትን ሊሰርቁት ይችላሉ፤ መዋዕለ ነዋይ ዋጋው ሊቀንስ ይችላል፤ እንዲሁም ከጊዜ ብዛት ቤትና መኪና ያረጃሉ። እግዚአብሔር ሀብትን ከሰጠን፤ ልንታመንበት የሚገባው በሰጪው እንጂ፤ በሰጠታው ላይ አይደለም።

ሐ. እግዚአብሔር በሰጠህ ነገር ተደሰት (1ኛ ጢሞ. 6:17)፡- አዎን ደስታ የሚለው ቃል በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ይገኛል። በርግጥ የመክብብ ተደጋጋሚ ዋና አሳብ፤ «የሕይወትን በረከት ዛሬ ተደሰት ምክንያቱም ሕይወት አንድ ቀን ያበቃል» የሚል ነው (2:24፤ 3:12-15፤ 22፤ 5:18-20፤ 9:7-10፤ 11:9-10)። ይህ ለምሽት ብቻ የሚኖሩበት የኃጢአት ሕይወት አይደለም፤ ዳሩ ግን እግዚአብሔር የሰጠን ነገር ሁሉ ለክብሩ መደሰት ነው።

መ. እግዚአብሔር በሚሰጥህ ነገር ተጠቀምበት (1ኛ ጢሞ. 6:18-19)፡- ሀብታችንን ለሌሎች መልካም ለማድረግ ልንጠቀምበት ያስፈልጋል፤ ማካፈልና ገንዘባችንን ሥራ ላይ ማዋል አለብን። ይህን በምናደርግበት ጊዜ፤ ራሳችንን በመንፈሳዊ መንገድ እንገነባለን፤ እንዲሁም ለወደፊቱ መዋዕለ ነዋይ እናተርፋለን (ሉቃስ 16:1-13 ተመልከት)። «እውነተኛውን ሕይወት ይይዙ ዘንድ» (1ኛ ጢሞ. 6:19) የሚለው እነዚህ ሰዎች እንዳልዳኑ አያመለክትም። ባለ ጠግነት አንድን ሰው ጥራዝነጠቅ ምችት ወዳለበት የይምሰል ዓለም ሊሰበው ይችላል፤ ነገር ግን ባለጠግነት ላይ የእግዚአብሔር ፈቃድ ሲጨመር አንድን ሰው ወደ እውነተኛ ሕይወትና ወደ ጽኑ አገልግሎት ይመራዋል።

የጳውሎስ የመጨረሻ ዓረፍተ ነገር ለጢሞቴዎስ ብቻ አልነበረም። ምክንያቱም ተውላጠ ስሙ ብዙ ቁጥር ስለሆነ ነው፡- «ጸጋ ከሁላችሁ ጋራ ይሁን»። ጳውሎስ ይህንን ደብዳቤ በሚጽፍበት ጊዜ ጢሞቴዎስን ብቻ ሳይሆን፤ ጠቅላላው ቤተ ክርስቲያንና ሽማግሌዎቹን እያሰበ ነበር። እንደ ቤተ ክርስቲያን መሪ ጢሞቴዎስ የሐዋርያውን ቃል መጠበቅ

ያስፈልገው ነበር፤ ነገር ግን ሁሉም የቤተ ክርስቲያን አባላትም የመስማትና የመታዘዝ ኃላፊነት ነበረባቸው። እንዲሁ ዛሬ እኛም ኃላፊነት አለብን።

የቲቶ መልእክት አስተዋጽኦ

ዋና አሳብ፡- ክርስቲያኖች መልካምን ሥራ በማድረግ መቀጠል አለባቸው (3: 8)።

1. የቤተ ክርስቲያን መዋቅር ምዕራፍ 1

1.1. የእግዚአብሔርን ቃል ስበክ (1: 1-4)

1.2. ችሎታ ያላቸውን መሪዎች ሹም (1: 5-9)

1.3. ሐሰተኛ አስተማሪዎችን ዝም አሰኝ (1: 10-16)

2. የክርስቲያን ግዴታ ምዕራፍ 2-3

2.1. በዕድሜ የገፉ ቅዱሳን (2: 1-4)

2.2. ወጣት ቅዱሳን (2: 4-8)

2.3. ክርስቲያን ባሮች (2: 9-15)

2.4. ክርስቲያኖች እንደ ዜጎች (3: 1-8)

2.5. ችግር የሚፈጥሩ ሰዎች (3: 9-11)

2.6. ግጥቃለያ (3: 12-15)